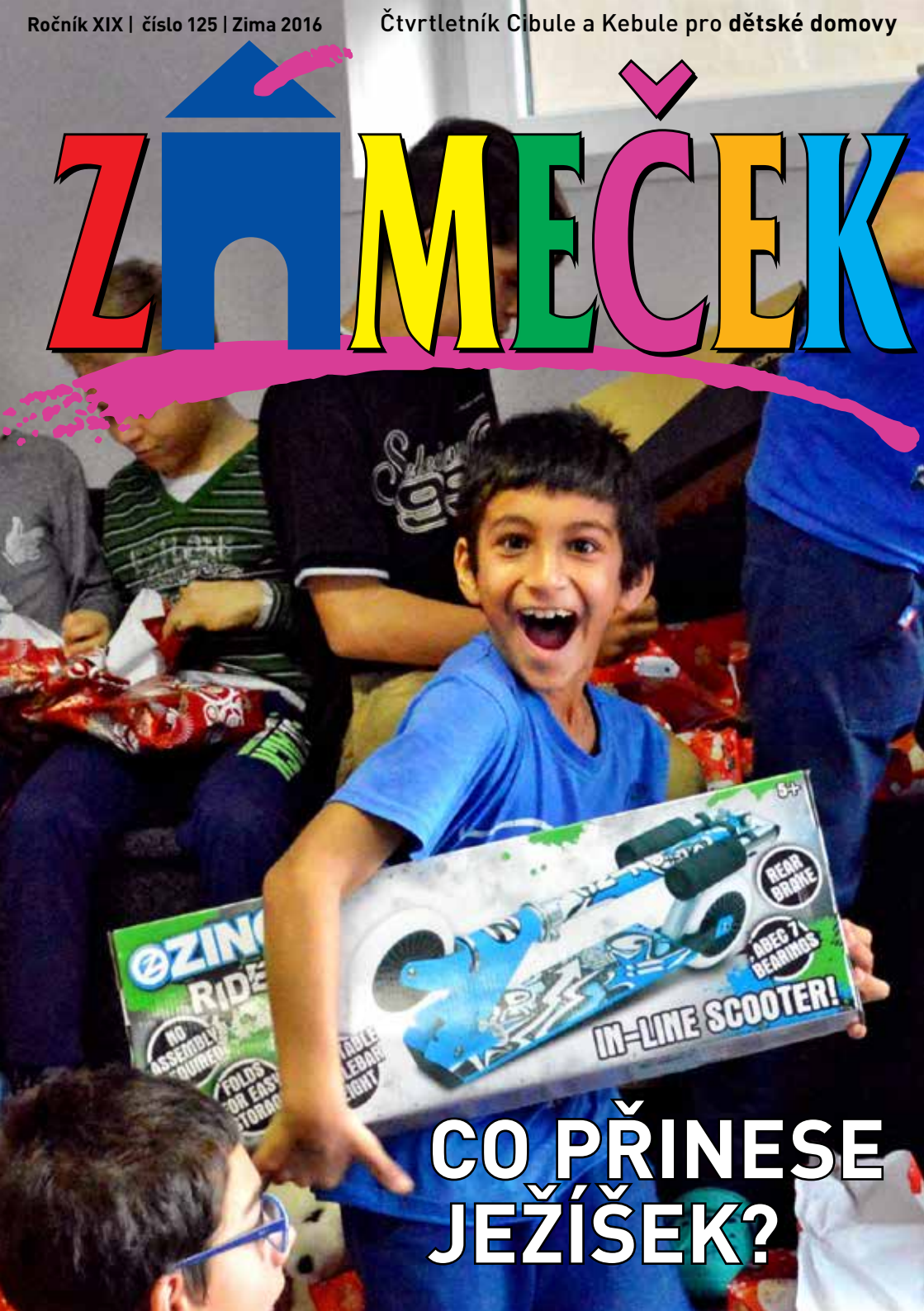

ZÁMEČEK

CO PŘINESE
JEŽÍŠEK?

MILÁ
ZÁMEČATA,

věříme, že vás Zámeček v roce 2016 bavil a že jste si v každém čísle našli to své! A pokud jste poslední Zámečky neviděli, zeptejte se tet a strejdů, kde by mohly být. My je totiž posíláme pokaždé do všech dětských domovů, tak určitě se ještě někde ty malé časopisy Zámeček valí. Vy je můžete najít a třeba si přečíst nejružnější příběhy během vánočních prázdnin!

Všichni vám budou přát šťastné a veselé Vánoce. Protože by mnoho z vás chtělo prožívat Vánoce doma a nějakých důvodů to nejde, tak „šťastné a veselé“ být zrovna nemusí. Ať už to budou Vánoce v děčáku, u rodiny nebo u známých, užijte si je, co nejvíce to půjde! Konečně se vyspíte, budete mít chvíli klid a určitě Ježíšek přinese i nějaké ty dárky!

A až skončí ten vánoční – novoroční chaos, nezapomeňte do nového roku vstoupit tou pravou nohou. Ať je pro vás rok 2017 ve znamení úspěchu a dobré nálady. Zámeček příští rok slaví 20 let a čeká nás velká oslava v Šumperku, na které nesmíte chybět – koukněte na zadní stranu!

Z redakce Zámečku vás zdraví Flík, Franta, Ivča, Natka, Helmut, Albín, Nelson a Jířa!

Mějte se fajn!

Lukáš Kottlár, šéfredaktor

ZÁMEČEK NAVŠTÍVIL

SETKÁNÍ MLAĐOCHŮ ZE ZAČNI SPRÁVNĚ

Tematického setkání, které proběhlo v listopadu v Praze, se zúčastnily děcka z Býchor, Vysoké Pece, Lipové u Šluknova a Tuchlova. Uskutečnilo se v Centru Člověka v tísní, v bývalé galerii Langhans. Hlavním tématem byl STRES. Jaké jsou jeho příčiny a jak se projevuje, to asi všichni znáte. A zbavíte se ho například tak, že budete pořádně zhluboka dýchat a tím se vám přestane v mozku vyrábět stresový hormon, který vaše tělo rozrušil, takže se můžete opět dobře naladit.

V druhé části jsem všem představil prestižní motivační program Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu, kterým jsem měl možnost si projít a nyní se zaměřuji na jeho rozšiřování do dětských domovů. Kromě your-chance se do programu DofE nyní zapojilo několik nových dětských domovů a výchovných ústavů. Zajímalo by vás více, o čem tento program je? Mrkněte na www.dofe.cz! A jestli mě něco příjemně překvapilo, tak vidět zapálené a nadšené děcka, které na sobě chtějí makat. Nebyly otrávené a setkání je bavilo, což se na všech víkendových akcích nedaří. Palec nahoru!

KŘEST KALENDÁŘE VERONIKY KAŠÁKOVÉ

„Kalendář vznikl na podporu Nadačního fondu, protože to patří k charitativním činnostem. Místo celebrit jsou v něm nafocené děti z Vysoké Pece, Tuchlova a Mostu,“ prozradila nám Verča. Veronika objíždí dětské domovy a má za sebou Ústecký a Jihočeský kraj i Prahu, teď objíždí Středočeský kraj a čeká ji Plzeňský a všechny další české i moravské kraje. Doposud navštívila 31 domovů, v plánu má dalších 110. Mrkněte na FCB Nadační fond Veroniky Kašákové. lk

Horní Slavkov září zlatem.

Loňští vítězové z Dlažkovic se propadli na čtvrté místo

Stolní tenis, atletika, fotbal, plážová přehazovaná a cyklistika. Všech pět disciplín DD CUPu poznalo v průběhu roku své vítěze a poražené. K tomu, aby mohl být letošní ročník oficiálně ukončen, zbylo organizátorům jediné – vyhlásit celkové výsledky.

Slavnostní vyhlášení soutěže DD CUP 2016 proběhlo tradičně v pražském Divadle Broadway. Ve čtvrtek 24. listopadu divadlo zaplnili zástupci domovů, kteří z rukou organizátorů převzali ceny za své sportovní výkony. Po ceremoniálu si všichni vychutnali kulturní zážitek: muzikál Angelika. Kromě cen tak byly děti za snahu a píli odměněny kvalitními hereckými výkony za doprovodu hudby Michala Davida. Takže zase na jaře.

Sportu zdar, DD CUPu 2017 zvláště!

Franta

Pořadí	Domov	Body
1.	Horní Slavkov a Cheb	215
2.	Čeladná	199
3.	Nová Ves u Chotěboře	193
4.	Dlažkovice	192
5.	Ústí n. L. - Sev. Terasa	179
6.	Kašperské Hory	163
7.	Ostrava-Hrabová	145
8.	Ostrava-Vizinná	132
9.	Krompach	132
10.	Karviná	132

New Job New Life

I kdyby projekt pomohl jedinému člověku, má smysl. NEW JOB NEW LIFE už změnil životní osudy mnoha z vás, například Vaškovi Herainovi (dříve VÚ Nové Domky), jak se o tom dočtete v rozhovoru Lukáše Kotlára..... (6-9)

Bílá Vrána

V 16 letech otěhotněla a odešla z DD. Dokázala se postavit na vlastní nohy a dnes vede spokojený život plný štěstí, lásky a úspěchu. Právě proto si letos v říjnu vysloužila ocenění Bílá vrána. O svůj životní příběh se s námi podělila bývalá svěřenkyň DD Jablonné v Podještědí Petra Vosecká-Kočandrle. (12-15)

Hejbejte se a zpívejte

S Hankou Kynychovou se hejbejeme a zpíváme už 10 let! Jubilejní ročník projektu vyvrcholil v listopadu na pódiu pražského klubu Futurum. U toho Zámeček přece nemohl chybět. Nejenže vám přiblížíme atmosféru koncertu, ale zeptáme se na pocity organizátorů akce a nahlédneme i do historie..(16-25)

S Tomášem Slavatou

Po delší době jsme vyzpovídali sportovce a „stvořitele“ Slavata Triatlon Tour. Tomáše jsme se zeptali třeba na to, jestli si stanovil nějaké cíle pro rok 2017, zda zvládá otcovské povinnosti anebo jak vlastně vznikla Hromová parta. Pokud vás zajímají odpovědi nejen na tyto otázky, nalistujte si zámečkovský rozhovor. (46-49)

Cirkus trochu jinak

Správná pětka zase spolu. Svátek mrtvých oživily cirkusové dílny a děti se proměnily v artistry. Vybrali jsme pro vás ty nezajímavější fotky, abychom dokázali, že i během Halloweenu to na Myšinci žije.(44-45)

Open Gate

Vánoční minianketa z prostředí prestižního gymnázia. Jak probíhají svátky klidu a míru v areálu kolejní školy Open Gate? Jaké priority si pro rok 2017 stanoví studenti z dětských domovů? To prozradí příspěvek Jiří Porubové.(60-61)

Oslava 20 let Zámečku

.....(68)

Zámeček podporují

Nadace Terezy Maxové dětem

The Kellner
Family
Foundation

NADACE ČEZ

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Šéf dětské redakce: Albin Augustýn Balát – 732 478 843
albin.balat@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redaktoři: Nelson Dufek (DD Tišnov), Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Žnojensko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlínová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Do čísla přispěli děti a dospěláci z těchto domovů:

DD Semily

VÚ Velké Meziříč

DD Hodonín

DD Žichovec

DD Mariánské Lázně

DD Tisá

DD Potštejn

DD Smolina

DD Prostějov

DD Litovel

DD Uherský Ostrov

Vašek Herain (dříve VÚ Nové Domky):

Nešel jsem na kadeřníka, říkali mi, že to dělají teplí. Dnes pracuji v jednom z nejlepších kadeřnictví v Praze!

DĚCÁKY, PASTÁK, LONDÝN, DLUHY A SPLNĚNÝ SEN...

Vašek Herain (24) si toho na svůj věk nezažil málo. Jako jediný z 6 sourozenců vyrůstal v děcácích. Učil se na prodavače, protože mu ostatní říkali, že kadeřníka dělají jen teplí. Po odchodu do života žil 4 roky v Londýně. Zadlužil se a vyhledal pomoc v Praze, kde mu pomohla SÁMOVKA a projekt Nadace Terezy Maxové dětem NEW JOB NEW LIFE. Dnes pracuje v kadeřnictví Red Salon, které se nachází v centru Prahy na Starém Městě, kde jsme se také v ulici Věžeňská setkali k tomuto rozhovoru. Sám jako malý vězení navštívil a jeho taťka už strávil ve vězení 30 let. Jak to dopadne, když se někdo rozhodne se svým životem něco udělat? Představujeme vám příběh Vaška Heraina.

Vystřídal jsi od svých šesti let 4 zařízení, to není málo.

Byl jsem hyperaktivní a hodně jsem zlobil. Vždycky jsem šel přes diagnostický ústav. Pokaždé rozhodli, že já nemám chování na to, abych byl v pastáku. Až jsem se tam nakonec dostal. Ze školy jsem nosil i tři poznámky denně. V domově mi řekli, že když přinesu jednu, že je to dobrý. Škola mě bavila, nebyl jsem ten typ, že bych chodil za školu. Začínal jsem v Plzni,

pak jsem byl v Pyselech, pak v Kutný Hoře a Nových Domkách na hranicích s Německem.

Do života jsi vyrazil v 18.

Když jsem si to chtěl prodloužit do devatenácti v pastáku v Nových Domkách, řekli mi, že mě tam nechtějí. Tam jsem se učil na tesaře, asi půl roku, ale nedokončil jsem to. Před tím jsem byl v Kutné Hoře a tam jsem chodil do civilní školy s dětmi z běžných rodin. Tam

jsem se učil na prodavače rok a půl. A tu školu jsem pak nechal. To mi mohlo být 16.

Proč zrovna tesař?

Ten tesař, to už jsem si musel vybrat, protože to byl jediný obor.

ŽIVOT V LONDÝNĚ

Od svých 18 do 22 jsi žil v Londýně...

Žil jsem tam s přítelkyní. Londýn byl dobřej. Když někdo bude umět řeč, určitě bych

mu to doporučil. Tam tu práci seženeš. Měl jsem přítelkyni na úrovni, takže jsem pracovat nemusel.

A když jsem chtěl, tak jsem lepil pro reklamy letáky, pracoval jsem ve fastfoodu a na stavbě.

Z Londýna zpět do ČR?

Byl jsem necelý půlrok v Mostě, pak jsem bydlel chvíli u bráchy a věděl jsem, že mám na víc, že nechci být zašitý v Mostě, že tam nic nedokážu. Vyhledával jsem Maják v Praze, ale tam bylo plno, tak jsem se dovolal na Sámovku. Volal jsem tam se záměrem, že co nejdříve chci práci a platit dluhy.

Zadlužil ses. Proč?

Zadlužil jsem se, když jsem vyšel z domova, přeháněl jsem to. Když vyjdeš z děcáku, tak nevíš o světě vůbec nic. Můžeš začít dělat zbytečnosti a zadlužíš se.

SÁMOVKA A NEW JOB NEW LIFE? RESTART

Kudy tedy tvá cesta vedla poté?

Přes Sámovku jsem narazil na New Job New Life a po týdnu v Sámovce jsem volal. Nejdříve jsem dělal v Bageterii ve Vodíčkově ulici v Praze. To byla moje první zkušenost a byl jsem tam asi měsíc.

Pak mi domluvili přímo RED SALON, kde jsem doteď. A je to nejlepší práce, kterou jsem kdy měl. To je kadeřnictví, kde nepotřebuješ výučák. Dělá tam asi 20 lidí a jen asi jedna ze všech má vystudovanou kadeřnici.

MĚL JSEM V RUKOU POLSKOU HRABĚNKU

RED SALON není obyčejné kadeřnictví...

Nahoře je kavárna, dole takový obývací. Když přijde zákaznice, seznámí se s ní, odložíš jí kabát. Zaveđeš ji dolů do kavárny. Před ostříháním klientky masíruji. Na hlavě, na krku i na zádech. Musíš si s ní povídat. Když čekáme na kadeřníka, tak klientce namasíruji i ruce. Pro ně to je opravdu relaxující.

Ženy tam dají za účes třeba 6 tisíc, někdy i dvakrát tolik. Chlapi nejdou třeba pod 1 200 korun.

Red Salon - tak trochu jiné kadeřnictví. Posuďte sami. Klientům se prý nechce odcházet domů.

Baví Tě i to masírování?

Ano, většinou chodí mladé ženy, tak se mi to líbí. Nedávno jsem masíroval polskou hráběnku. Zakecala se se mnou. Normálně jsme si povídali. A ptala se mě, jestli budu taky kadeřník. Nejdříve jsem se bál té konkurence, ale u nás v salonu jde o to, abys uspěl. Nejdříve jsi asistentem, poté kadeřníkem. Je normální, že asistenta nejdříve někdo dělá dva až tři roky a až poté se může stát kadeřníkem.

ŽIVOT V PRAZE

Co stíháš dělat v Praze mimo práci?

Do práce chodím každý den, takže nic moc dalšího nestíhám. Mám sice všude plno kamarádů, většinou jsem ale doma, nesnáším zimu a nenávidím sníh. Potkávám některé děcka, co už jsou mimo domov, třeba z Pyšle. Teď se jako dospělí scházíme a bereme se jako sourozenci. Samo tě to napadne, že ty lidi nebereš jako běžné kamarády. S některými můžu probrat všechno.

Teď boxuju. Boxoval jsem u boxera Tišera na Žižkově a teď u boxera Baloga na Vinohradech. Dřív jsem chodil nepravidelně a i kvůli práci teď chodím pravidelně, třeba i dvakrát týdně.

Většinou se ještě koukám na televizi. Ale můj spolubydlící to nemá rád, takže už měsíc nebyla televize zapnutá...

V životě sis vyzkoušel i krumpáč.

Kopal jsem v Praze. Normálně s krumpáčem. Nechci to už dělat. Dělal jsem to dlouho a pak jsem se nemohl hýbat. Pořád jsem si říkal nic, nic, a pak to bylo fakt šílený. Bavilo mě to v tom, že to rychle utíkalo a bral jsem to jako fitko. S šéfem v pohodě, vždycky po šichtě mě vyplatil a měl jsem třeba 1 200 za den. Věděl jsem, že tohle ale dělat nechci.

Jako jediný z vás šesti sourozenců jsi vyrůstal v děcáku.

Já jsem rád za to, že jsem byl v děcáku. Kdybych nebyl v děcáku, tak je ze mě nějaký feťák. Já to vidím u svého sourozence. Ten je o dva roky starší a vidím, že je úplně jinak vychovaný než já. Moji sourozenci žili spolu s mamkou.

A tátu znáš?

Tátu jsem poznal, dříve za mnou jezdil do domova. Šel sedět, dnes taky sedí. Říká se, že kam jezdíš, tam přijdeš, a proto za ním jet

nechci. Ani pro něj to není dobrý, abych za ním jezdil. Teď tam bude čtyři roky. V součtu už byl ve vězení 30 let.

JAKO MALÝ VE VĚZENÍ

Máš na něj nějakou vzpomínku?

Pamatuji si, jak jsem tam s mámou za ním chodil jako malej. Vběhl jsem na to oddělení přímo do cely a sedl jsem si na tátovo místo. A nikdo si mě nevšiml. A prej si táta sedl na postel a koukl se vedle sebe a prej, co tam dělám? Tak jako malej jsem byl ve vězení.

A co bych řekl o tátovi? Je to člověk, který se pere. Když jsem třeba šel s ním z hospody, bil se do krve.

Co ti tyto všechny životní zkušenosti daly?

Zkušenost toho života mi dala to, že chci se sebou něco dělat. A čím dřív, tím lépe. Vyšel jsem

ven a říkal jsem si, jak to bude všechno dobrý. Setkal jsem se i s lidmi, kteří mě oblbovali, a teď už jsem poučen. Lepší je jít zdola nahoru.

Doporučil bys někomu, aby se zapojil do New Job New Life?

Určitě. Já jsem si celou dobu říkal, že bych chtěl začít, ale furt jsem neměl nikoho, kdo by mi pomohl. Neměl jsem zázemí. New Job New Life a Sámovka mi pomohly.

Lukáš Kotlár

**Více o projektu
najdete na webu**

www.newjobnewlife.cz

Zaměstnanci kadeřnictví RED SALON - kolegové a kolegyně. Vašek Herain nahoře první zprava.

Vánočně – novoroční anketa

Na se těšíš/netěšíš v příštím roce, co Tě čeká...?

KAŽDÝ DEN NA NĚCO

Říká se, že by se člověk každým dnem a rokem měl na něco těšit. Ovšem naskytou se i dny a události, na které se netěšíme. Konkrétně já se třeba netěším na maturitu, která mě čeká, ale naopak se zase těším na tu chvíli, až budu mít vše za sebou a budu si moci poplácat po rameni, že jsem to zvládl.

Pavel Lukáš (21)
DD Uherský Ostroh

NOVÝ ROK JAKO PŘÍLEŽITOST

Tak jelikož se moc do budoucna nekoukám, a žiju přítomností, tak mě toho moc nenapadá, snad jen to, že chci změnit práci. Ten krok jsem udělal už teď. Dal jsem výpověď v práci, ve které jsem působil jako strojřen-

ský dělník hned po odchodu z DD. Chtěl bych si najít práci, která mě naplňuje, být s lidma, které mám rád a... prostě žít. Na nový rok se těším, beru to jako novou příležitost, a nový začátek, ať to zní jakkoli divně, takhle to asi cítím. Takže nový rok = nový začátek, nová práce a rozhodnutí jestli odcestovat nebo zůstat.

Maty Boháč (20)
dříve DD Příbor

VZPOMÍNKA NA NEJLEPŠÍ VÁNOCE

Tentokrát budu mít Vánoce sám v Praze. Vzpomínám, že nejlepší Vánoce byly v Plzni, protože tam jsem byl nejmenší. V Londýně jsem už dárky neřešil a měli jsme je s přítelkyní v českém stylu. Na Nových Domkách už Vánoce byly „nevánoce“. Ta atmosfé-

ra tam nebyla vánoční, nebylo cukroví. Byli tam samí kluci a jenom vychovatelé.

Vašek Herain (24)
Dříve VÚ Nové Domky

VÍCE PRÁCE I PENĚŽ... A PRÁCE PRO ZÁMEČEK

V příštím roce mě čeká moc práce, takže se těším na nové zkušenosti a více peněz. Naopak se netěším na větší zodpovědnost a méně volného času. Každopádně v roce 2017 plánuji si najít čas opět spolupracovat se Zámečkem. Všem přeji vstoupit do nového roku pravou nohou!

Franta Miker (22)
Dříve DD Mikulov

TĚŽKÝ LEDEN

Na příští rok nemám ještě žádné plány, ale už teď vím, že lednovému zkouškovému období se nevyhnu a na to se opravdu zrovna dvakrát netěším.

Hanka Pilátová (21)
DD Senožaty

NAROZENINY!!!

Těším se na rekreaci s mými sourozenci a na to, že mi bude 14!

Karolína Eltnerová (13)
DD Čeladná

AUTO!

Těším se na příští rok, že budu mít auto. A na co se netěším? Asi zas na zimu.

Emil Čípčala (20), DD Žatec

Zámeček najdete na webu i Facebooku

www.zamecek.net

fcb Zámeček

fcb Přiznání dětských domovů

Ocenění Bílá Vrána 2016:

Petra odcházela z děčáku v 16 letech těhotná. Dnes má devítiletého syna, manžela, domek, práci. Je šťastná. USPĚLA!

V malebných prostorách Tereziánského sálu Břevnovského kláštera proběhlo 17. října 2016 slavnostní vyhlášení třetího ročníku ocenění Bílá Vrána. Ocenění Bílá Vrána udílí obecně prospěšná společnost yourchance mladým lidem, kteří během svého dětství a dospívání prošli výchovou v dětském domově či pěstounské péči a navzdory osudu se dokázali postavit na vlastní nohy a začlenit se do „obyčejného“ života.

Letošní držitelkou v kategorii Mladý člověk se stala čerstvě provdaná pětadvacetiletá mladá žena **Petra Vosecká-Kočandrle** (dříve DD Jablonné v Podještědí), která se rozhodla o svůj složitý životní příběh plný vůle a odhodlání podělit.

„Na Zámček si pamatuju, jak se tam psalo a fotilo. Bylo tam hodně příběhů. Mimo domov jsem už devět let. V šestnácti odejít s čekajícím

miminkem? Tak myslím si, že je to těžší start než třeba pro ostatní, protože jsem nemohla koukat jen sama na sebe. Nebudu říkat, že ten start byl jednoduchý, bylo to opravdu náročné. Můj syn má 9 let, chodí do třetí třídy na základní škole a hraje hokej. Dnes bydlím v Dobřichově, což je u Kolína. Tam jsme si s manželem koupili baráček. Pět let jsem ve firmě, kde vyrábíme hliníková pouzdra, pracuji tam jako tisíkař. Děkuji a věřím, že i toto ocenění může být

Nominované a oceněné Bílé vrány společně s pořadateli a hosty slavnostního večera

pro ostatní inspirací," řekla Zámečku Petra, držitelka ocenění Bílá vrána 2016.

Mezi zaměstnavateli, kteří jsou ochotni a schopni věnovat svou energii, čas a znalosti práci s lidmi z ústavní výchovy, byla oceněna společnost **MEDESA s.r.o.**, česká společnost obchodu a služeb sídlící v Poličce se zaměřením na technické vybavení laboratoří. Společnost zastupoval pan Otakar Klepárník, spoluvlastník firmy.

Ocenění „Poklad v srdci“ neboli ocenění pro ředitele či vychovatele z dětských domovů si odnesla paní **Jindřiška Boháčková**, vychovatelka z dětského domova Krnsko. V domově pracuje 18 let a své povolání vnímá jako poslání a možnost předávat životní

Gábina Křivánková a Jana Merunková,
zakladatelky yourchance, o.p.s.

zkušenosti těm, kteří se ne vždy svým vlastním přičiněním ocitli v mimo vlastní rodinu.

Raper Marek z DDŠ Býchory pobavil svým vystoupením

Vyhlášeno bylo i jedno speciální ocenění, a to za výjimečný celoživotní přínos a snahu měnit a modernizovat institucionální péči. Paní **Jarmila Dolejšková**, jejíž péčí prošel za více než třicetiletou praxi velký počet svěřenců, se vždy snažila, aby o ně bylo postaráno i po odchodu z dětského domova. Po odchodu do důchodu v 90. letech založila Klub přátel dětí DD, který pečuje o vzdělávání, zájmové aktivity a rozvoj dětí a mládeže z dětských domovů.

Začni správně & Lukáš Kotlár

Fotografie: Miroslav Lepeška

Bílá Vrána 2016 Petra Vosecká-Kočandrlé
(dříve DD Jablonné v Podještědí):

Je těžké odcházet s „holým zadkem“, ale když člověk chce a snaží se, jde to! HLAVNĚ SE NEBÁT, NEOHLÍŽET A NEBREČET!

Petra ví, o čem mluví. V 16 letech odešla těhotná z dětského domova. Její láska z děcáku ji po půlroce opustila. Petře poté přítel vyhrožoval. Díky tetě, která si ji vzala do pěstounské péče, se mohla o syna starat a přivydělávat si na brigádách. V životě uspěla. Přečtěte si, jak Petra vzpomíná na dětský domov, svůj odchod a jak se ze dna dostala ke šťastnému životu. A čím vším její cesta vedla poté, co se za ní zavřely brány děcáku.

Petro, kde ses narodila a vyrůstala?

Narodila jsem se ve Frýdlantu a od 3 let jsem vyrůstala v dětském domově v Jablonném v Podještědí. Mám ještě staršího bratra a bratra-dvojče.

Jak dlouho jsi v dětském domově byla a líbilo se ti tam?

Odcházela jsem v šestnácti letech – s břichem, byla jsem těhotná. Určitě mi tam bylo lépe než doma u rodičů, se kterými se vůbec (a ani moji bratři) nestýkám. Odešla jsem k příbuzným, babičce a tetě na Kolínsko. Nějaké bydlení jsem neměla šanci hledat, byla jsem v šestém měsíci. Moje teta souhlasila, že si mě vezme do pěstounské péče a babička mi poskytla místnost, kde jsem mohla bydlet.

**S PŘÍTELEM Z DĚCÁKU
U BABIČKY**

Odkud pocházel tvůj partner?

Měla jsem přítele z dětského domova a moje babička byla tak ochotná, že ho vzala také k sobě a bydleli jsme oba u ní.

A ty jsi trvala na tom, že si dítě necháte?

Jednoznačně, za každých okolností. Nikdy jsem ani nepomyslela na to, že bych ho dala pryč.

**„MALOVALA JSEM SI,
ŽE BUDEME RODINA“**

Jak se s tím srovnával tvůj přítel?

No jak, po půl roce od nás odešel. Měl jiné zájmy, byl mladý, bylo mu 19, takže sedět s námi doma ho moc „nebralo“, našel si jinou přítelkyni. Byl to můj první kluk, první láska a najednou byl jinde s jinou a já si malovala, že budeme rodina.

Zpětně si ale uvědomuji, jak mě psychicky týral, telefonoval mi, vyhrožoval, že mi sebere syna a vyprávěl o svých nových holkách. V jednom okamžiku jsem to už nezvládla a spolykala jsem prášky. Nechtěla jsem se zabít nebo si ublížit, jen jsem prostě chtěla vypnout, hrozně mě to vysilovalo. Ani ne to, že odešel, s tím bych se i smířila, ale spíš to, jak mi telefonoval a vyhrožoval. A finančně mě samozřejmě také nijak nepodporoval.

Měla jsi vůbec nějaké finanční návyky, když jste odcházela z domova?

Žádné! V domově jsme dostali dvě stovky kapesného a hned jsme si letěli koupit sladkosti. Neuměla jsem s penězi hospodařit, musela jsem se všechno naučit. Žila jsem z mateřské, která byla nemožná, protože mi jí nemohli z ničeho vypo-

čítat, před těhotenstvím jsem nepracovala, takže jsme čtyři roky žili z naprostého minima. Na syna jsem všechno kupovala sama, ale po třech letech jsem si řekla, že to takhle dál nejde a na otce jsem podala trestní oznámení. Teprve pak mi začal přispívat.

„NESKONČILA JSEM V AZYLOVÉM DOMĚ PRO MATKY“

Co pro Tebe bylo nejtěžší?

Všechno bylo těžké, bylo to mazel. V 16 letech jsem se starala o miminko. Když jsem něco potřebovala, nemohla jsem jít a říct: „Mami, já bych potřebovala...“ Byla jsem unavená, někdy bezradná, lehké to nebylo. Ale musela jsem – neměla jsem na výběr. Nechtěla jsem, aby syn jakkoli strádal. Teta pracuje ve školství, tak mi ho vždycky o prázdninách hlídala a já jsem si alespoň mohla přivydělat na brigádách. Vůbec obě mi s babičkou moc pomohly, rodiče absolutně nemají zájem, vnouče neviděli, jedině, co udělali, bylo udělení souhlasu tetě, že si mě může vzít do pěstounské péče. Jinak bych nejspíš skončila v azylovém domě pro matky s dětmi.

NOVÝ ŽIVOT

Čtyři roky jsi tedy byla na mateřské, co bylo potom?

Začala jsem samozřejmě hledat práci, protože syn šel do školky. To víte, že jsem se bála, co mě čeká, říkala jsem si, nemám školu, nenajdu práci, co bude dál? Navíc máte zodpovědnost ještě za někoho

dalšího. Ale našla jsem ji, uklízela jsem dva roky v jedné firmě a následně jsem si u té samé firmy našla jiné místo, respektive mi bylo nabídnuto, a začala jsem pracovat na dílně jako dělnice. Dělán tam do-dneška a jsem tam spokojená.

Jsi čerstvě provdaná, kde jsi poznala svého manžela?

V práci, jsme spolu přes 4 roky. Nej dřív jsme bydleli v podnájmu, ale po třech letech jsme se rozhodli vzít si hypotéku a máme krásný domeček, kde už přes rok bydlíme. Manžel má syna, takže jsme čtyřčlenná rodina. Kluci si rozumí, mají společné zájmy, oba hrají hokej.

Co je pro Tebe v životě nejdůležitější?

Můj syn a moje rodina. Samozřejmě, syna jsem měla strašně brzo a bez zázemí. Jistě nejsem ani první, ani poslední, ale je hrozně důležité mít někoho, kdo vás podpoří. Můj bratr by teď chtěl jít sem za námi, ale má strach a já mu říkám: Neboj se, pomůžeme ti, patříš do naší rodiny. Nemusíš mít mámu a tátu, důležití jsou sourozenci, kamarádi, všichni, kdo se za tebe postaví.

Navíc mám radost,

že se lidé zajímají o „mlado-chy“, co do života vstoupili bez ničeho a fungují. Ocenění Bílá Vrána je pro mě impulsem a výzvou ke snaze pomoci ostatním.

Co bys vzkázala dětem, které se chystají k odchodu z dětského domova?

Ať se toho nebojí! Je to hrozně těžké, odcházet s „holým zadkem“, a ve většině případů nemít nikoho, kdo by pomohl. Ale když člověk chce, snaží se a má svoje cíle, zvládne to. My jsme to zvládli všichni tři, našli jsme práci, bydlení i domov.

Hlavně se nebát, neohlížet se a nebřečet!

yourchance o.p.s., Lukáš Kotlár

Petra s devítiletým synem a manželem

2007 – 2016:

1000 zapojených dětí, 60 dětských domovů

Hejbejte a zpívejte s Hankou Kynychovou už podesáté!

Prvního ročníku se zúčastnilo 10 dětských domovů. Do následujících ročníků se zapojilo v průměru 20 dětských domovů, což je kolem 300 dětí. Každý rok je to tak, že polovina dětí zůstane a polovina se změní z důvodu odchodu z DD nebo se daný DD pro určitý rok nezapojí. Odhadem prošlo projektem už 1 000 dětí a zapojilo se celkem přibližně 60 dětských domovů!

Letošní 10. ročník ukončilo velké finále a superfinále, které proběhlo 21. 11. v pražském Music Baru Futurum. Kromě celkových výsledků a fotografií z letošního ročníku vám v Zámečku nabízíme také pohled zpět do historie!

„Jsme šťastní, když se k nám děti po odchodu z DD hlásí, když se náhodou potkáme na ulici, jezdí na finálovou show, jsou s námi v kontaktu na FB a my víme, že se jim dobře daří. Jsme pyšní, že můžeme být součástí životů dětí z dětských domovů, že vlastně vůbec děti (i ty, které DD již opustily) chtějí, abychom součástí jejich životů byli. Hejbejte se a zpívejte už není anonymní projekt, ale je také o přátelství

a vzájemném těšení se na sebe,“ svěřuje se manažerka projektu Kateřina Fingralová.

HLAVNÍ CÍL? MÍSTO PENĚŽ EMOCE A ZÁŽITKY

Projekt chce prospět děckám v děčáku pohybem, motivovat je, zvednout je ze židle v DD, donutit je realizovat svoje sny prostřednictvím jejich talentu, vést je k tomu nebýt líný, ale naopak pokorný, ukázat jim, že nic není jen tak – bez práce nejsou koláče a úspěch přijde až po opravdové tvrdé práci. „Nerozdáváme peníze a hmotné dary – rozdáváme emoce a zážitky – to je nejdůležitější!!! Byli bychom rádi, kdyby česká společnost razila heslo jako Hanka: Pomáhat je normální!“, přibližuje dále Katka.

Vzkaz Katky Fingralové

Sama za sebe si vážím toho, že se 10. ročníku zúčastnili lektoři, kteří projekt ovlivnili v minulých letech a z různých, zejména pracovních, důvodů se aktivně lektorsky již nepodílejí. Přesto si našli čas a přišli na 10. ročník, byli dojatí, šťastní, nechtělo se jim domů a ukázalo se tak, že Hejbejte se a zpívejte má zvláštní moc, spojuje lidi!

Jmenovitě děkuji choreografům Petře Parvoničové, Tomáši Kuťákovi a dále pak dlouholetým členům realizačního týmu a samozřejmě i choreografům a lektorům Igoru Šustrovi a Martinu Ivaneckému, kteří byli součástí Hejbejte se a zpívejte dlouhých osm let. Tito lidé budou vždy k projektu neodmyslitelně patřit!

PATRIK MIKER (DD MIKULOV) NA PRAŽSKÉ TANEČNÍ ŠKOLE!

Nejvíce je tým organizátorů a lektorů pyšný na to, že jsme Patrika Mikera z DD Mikulov motivovali k tomu, aby se tanci věnoval, a díky skvělému zázemí v domově dnes studuje v Praze taneční školu. Jsme také pyšní, když slyšíme tety, které se radují, že díky Hejbejte se a zpívejte se to či ono dítě přestalo stydět, více se otevřelo, více komunikuje... Také komunikace s domovy je převážně bezproblémová a většinou jsme s řediteli i tetami naladěni na stejnou notu.

ABSOLUTNÍ VÍTĚZ: DD TIŠNOV VELKÝ POSUN? DD KRÁSNÁ LÍPA, DD LIPOVÁ U ŠLUKNOVA, DD DUCHCOV...

První rok jsou děti vyjukané, stydí se, další rok více a více zvedají hlavu, dívají se porotě do očí, dotahují pohyby... Za všechny domovy třeba DD Krásná Lípa: Kluci (dnes je tým rozšířen o nové členy i jednu dívku) byli stydliví, nevěřili si, dnes mají zlatou medaili a jsou to super tanečníci, jejich vystoupení má grády a sklízejí ovace.

Hejbejte se... v roce 2016:

**ABSOLUTNÍ VÍTĚZ:
SKOKAN ROKU:**

**DD Tišnov
DD Duchcov**

To samé Dětský domov Lipová u Šluknova, který dýchá na paty absolutnímu vítězi DD Tišnov. Velmi se dotahuje na první příčky i DD Duchcov, který rovněž sbírá na finálové show cenné kovy a to začínali tak, že pro ně „Hejbejte se a zpívejte“ byla jen volnočasová aktivita. Dnes je vidět, že projektem celý domov včetně tet (některé jezdí i ve svém volnu!). A takhle bychom mohli jmenovat další a další domovy.

ATMOSFÉRA A RIVALITA BĚHEM PRAŽSKÉHO FINÁLE?

Atmosféra bývá přátelská. Samozřejmě, že rivalita tam je – hodně mezi dětmi, ale nejedná se o nevraživost. Tety si mezi sebou přejí, protože jde

přece o děti a je jedno, jestli vyhraje dítě s pohnutým osudem z mého nebo tvého domova – často říkají, a to je opět nejvíc! Domovy si mezi sebou přejí a to je super!

Hanka Kynychová vyhlásila na konci 10. finálové taneční show 11. ročník, takže by v roce 2017 měl projekt Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou vstoupit do druhé desítky. Samozřejmě vše záleží na okolnostech a na štedrosti sponzorů.

Kateřina Fingralová,
Lukáš Kotlár

Vzkaz Hanky Kynychové

Pondělí 21. 11. pro mě byl úžasný den, byla jsem opravdu šťastná! Před deseti lety jsem projekt zahajovala v malé tělocvičně s těhotenským bříškem a nenapadlo by mě, že za deset let budou moje dvojčata na pódiu se mnou a já budu tančit na hity Ilony Csákové nebo Báry Basikové a učiním šťastných několik stovek dětí.

Moc si této příležitosti, kterou mi osud dal, vážím. Děkuji ze srdce všem lektorům a svojí manažerce za to, že akci podporují bez nároku na honorář a pracují víc, než je běžné, aby děti měly profi podmínky a finálový den si užily.

SUPERFINÁLE 2016

AEROBIK MINI

1. Tišnov
2. Duchcov
3. Lipová u Šluknova
4. Pyšely
5. Zlín

AEROBIK KADET

1. Tišnov
2. Senožaty
3. Lipová u Šluknova
4. Humpolec
5. Kašperské Hory
6. Duchcov

AEROBIK JUNIOR

1. Lipová u Šluknova
2. Tišnov
3. Duchcov
4. Humpolec

LATINO DANCE

1. Tišnov
2. Lipová u Šluknova
3. Plesná
4. Plzeň

STREET DANCE

1. Plesná
2. Tišnov
3. Humpolec
4. Krásná Lípá

MTV DANCE

1. Plesná
2. Tišnov
3. Humpolec
4. Lipová u Šluknova
5. Pyšely

MUZIKÁL

1. Humpolec
2. Tišnov

FINÁLE

AEROBIK MINI

1. Volyně
2. Vizovice
3. Staňkov
4. Míkulov

AEROBIK KADET

1. Frýdek-Místek
2. Nepomuk
3. Vizovice
4. Pyšely
5. Staňkov

AEROBIK JUNIOR

1. Kašperské Hory
2. Frýdek - Místek
3. Staňkov

LATINO DANCE

1. Humpolec
2. Duchcov
3. Frýdek - Místek
4. Staňkov

STREET DANCE

1. Plzeň
2. Lipová u Šluknova
3. Frýdek - Místek

MTV DANCE

1. Krásná Lípa
2. Plzeň
3. Senožaty
4. Duchcov
5. Frýdek - Místek

MUZIKÁL

1. Lipová u Šluknova
2. Senožaty

LEKTOŘI 2016

Radek Fišer: street dance a muzikál

Petra Doležalová a Jan Hönig: hudební nastudování muzikálu

Marek Dědík: (Stardance): latino dance

Filip Jankovič: MTV dance

Hanka Kynychová: aerobik mini, kadet a junior

Kateřina Fingralová: manažerka - kompletní zajištění akcí, PR a produkce

Sandra Koktová (dříve DD Tišnov):

Ve dvou kategoriích jsem v pražském superfinále vyhrála 2x stříbro!

S dvouletou dcerou Natálií, po odchodu z děčáku

Po třech letech jsem se zúčastnila projektu Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou. Zúčastnila jsem se dobrovolně, pač už nejsem v dětském domově. Pražské finále jsem prožila i se svojí dcerou Natálií a byla neskutečně šikovná, jak to tam zvládala, jsou jí dva roky a měla výdrž snad větší než já a má můj neskutečný obdiv.

Nácviky v děčáku

Tančila jsem dvě kategorie: Aerobic a MTV dance a v obou jsem se umístila v super finále na druhém místě. Pro mě to byl neskutečný zážitek. Měla jsem trému jako bych to tančila poprvé v mém životě. Nejvíc mě v tom podpořila teta Miša Srbová z dětského domova a také Kateřina Fingralová z projektu Hejbejte se.

Měla jsem to celkem hektický. Musela jsem dojíždět do dětského domova na nácviky, ale dopadlo to úplně perfektně. Vůbec jsem nečekala, že budu mít druhá místa a jsem šťastná, že jsem tam mohla být. Byl to pro mě neskutečný zážitek i tréma. Prostě jsem si to nesmírně moc užila. Odjížděla jsem po finále domů s naprosto úžasnou náladou a spokojeností.

chtěla dát úplně vše. Záleželo mi na tom projektu i na lidech okolo. Jezdila jsem i do domova. Nácviky probíhaly dobře, občas jsme si něco vytkli, ale bylo to super. A i děcka, když jsem dojela do DD, si na mě udělaly čas a bylo to moc fajn.

Děcka milují tanec

A fandění? Tak je jasné, že každý domov fandil svému domovu, ale podle mě se fandilo i jiným domovům a podporovalo se navzájem. Jaký je tento projekt oproti jiným akcím? Děti z DD Tišnov milují tanec, takže oni tento projekt milují. Tento projekt je jiný v tom, že tu můžou vidět známé osobnosti. Například herce, různé zpěváky a také tanečníky...

Do Hejbejte se... na maximum

Moje samostatné nácviky probíhaly u mě doma. Bylo to celkem náročné s dcerkou, ale i přesto jsem to zvládla, protože jsem do toho

**Sandra Koktová (21)
dříve DD Tišnov**

10 let s Hankou ve fotografiích

2012

2013

2013

2014

Na Myšinci řádila ČERNÁ RUKA!

Malá fotoreportáž z halloweenské víkendovky Správné pětky.

Upíří hamburgery zatím vypadají docela hladově, ale ještě do nich přijde maso.

Co s chyceným zlodějem? Upéct! Mandlové nehtíky, kečupová krev i paštička chutnaly...

Vězeňské toustíky ochucené krví všech upířích obětí.

Po těchto (a mnoha dalších) pochoutkách přišla vhod trocha kvalitní krve.

Můj první festák

Džemfest pozval teenagery z DD, aby si užili svůj první festák i Jeseníky

Na šumperský festival Džemfest dorazilo spolu se stovkami diváků taky šest kluků a holek z dětských domovů v Čeladné, Příboře a Fulneku. Pořadatelé je pozvali, aby si užili jedinečnou festivalovou atmosféru. Bez tet a strejdů z domova, ale taky bez drog a alkoholu. V sobotu po festivalu se děti vypravily do Jeseníků, užily si film *Inferno* s Tomem Hanksem a povečeřely s kapelou O5 a Radeček.

„Nešlo nám o nějakou lacinou charitu, s dětskými domovy spolupracujeme dlouhodobě. Jezdíme na jejich akce, pořádáme pro ně koncerty. Tentokrát jsme vymysleli projekt Můj první festák, který umožnil teenagerům

prožít nezapomenutelný víkend v Šumperku i v Jeseníkách,” řekl spoluorganizátor festivalu a houslista kapely O5 a Radeček Přemysl Ptáček.

„Byl to fajný víkend, strašně jsme se nasmáli a Džemfest se mi moc líbil. Byl to jeden z nejhezčích zážitků v mém životě,“ svěřila se čtrnáctiletá Martina z DD Příbor. Stejně starou Melanii z DD Čeladná nejvíce uchvátí sobotní výlet na horní nádrž elektrárny Dlouhé stráně. „Výšlap byl super, až na tu zimu... Užili jsme si spoustu srandy a festák Džemfest byl skvělý,“ dodala Melanie.

„Děti z dětských domovů jezdí na hodně akcí, ale vždy s vychovatelem a celou rodinnou skupinou, ve které jsou prckové i velké děti. Takže je jasné, že se musí dodržovat jasná pravidla, program se podřizuje těm nejmenším a teta nebo strejda na vše ostřížím zrakem dohlíží. Na Džemfestu všichni fungovali samostatně a svobodně, přesto nás nikdo nezklamal, třeba tím, že by si dal tajně pivo nebo jointa,“ zhodnotila akci Květa Kralovičová ze spolku Duha Zámeček, která děti doprovázela jako vedoucí.

Džemfest se na netradiční charitu zaměřuje pravidelně. Díky Nadaci ČEZ, která je pravidelným partnerem festivalu, už v minulosti intenzivně a s úspěchem propagoval mezi mladými lidmi dárcovství krve a krevní plazmy nebo pozval na festival děti z Jedličkova ústavu v Praze. Tentokrát pořadatelé Džemfestu dětem z dětských domovů umožnili nejen bezplatný vstup na festival, ale uhradili jim i dopravu, ubytování, jídlo a program.

Ondra Polák

Strašidelné odpoledne ve Smiradicích

Děti z DD Volyně strávily příjemně strašidelné odpoledne v obci Smiradice, kde se již třetím rokem konala slavnost dýní a duchů.

Zažily bujaré, ovšem mírumilovné oslavy v duchařském stylu, kouzelné loutkové pohádky, hry a soutěže. Ochutnaly puškvorcové limonády a dobroty, prohlédly si různé ruční výrobky skřítků a čarodějek a v neposlední řadě vyřezávané dýně všech velikostí i tvarů.

Tajemné odpoledne si náramně užily a už se těší na další ročník.

Iveta Mrázová

Víkend v divočině: utrpení, které jsme přežili

Koncem října, kdy už jsou dny krátké, je sychravo a teplota pod deset stupňů, jsme si vyrazili na zvláštní víkend. Byl to „Víkend o přežití“ a učili jsme se tu různým dovednostem, jak přežít v přírodě a vůbec... To vše pod vedením našich instruktorů.

Během tří dnů a dvou nocí jsme trpěli a přežívali. Dojmy prvního dne byly fakt překvapující. Jelo nás 13 v jednom terénním autě. Strejdové se drželi vzadu jako popeláři. Když jsme dorazili na místo, nemohli jsme uvěřit, že budeme opravdu spát jen tak v lese. A to ještě chvílemi

pršelo a byla docela zima. Pomocí plachty a provazu jsme si postavili provizorní stan, pěkně se k sobě přitulili a ve spacácích na karimatce tak strávili první noc. Předtím jsme ale ještě museli na dřevo, rozdělat oheň a uvařit si čaj ze smrkových výhonků a z vody z potoka. Byli jsme

z toho vedle, protože nikdo z nás to neznal. Každý z nás dostal svůj příděl jídla na 3 dny a s ním jsme museli hospodařit. Spát kolem půlnoci, budíček v 7 ráno. Navíc jsme taky byli celý víkend bez sladkostí (hrůza) a bez telefonů (ještě větší hrůza).

Další dny byly dost drsné. Rozdělat si oheň pomocí křesadla a kůry, jít na dřevo, sbírat houby do guláše, nějak se uživit. Každý měl

svůj nůž, takže jsme vyráběli luky a zkoušeli něco ulovit... Neulovili jsme nic. Večer jsme měli pochod podle mapy, polovina se vrátila za

chvíli, protože bloudila, a polovina dorazila úplně odjinud, než měla. Naštěstí nikdo nepřekročil blízké hranice a neskončil v Německu.

Už v sobotu některým docházelo jídlo, takže večer jsme chroustali pečené cvrčky a kdovíco ještě a některým to chutnalo víc jak chipsy (doporučíme tetě kuchařce). Také jsme stříleli ze samostřilu za 20 000 korun. Zvláštní pocit, držet něco takového v ruce. Závěrečná neděle byla slaňovací a jeskyňová. Po delším pochodu dle mapy jsme se všichni sešli v nedalekém Ostrově, kde nás instruktoři protáhli skalami a jeskyněmi, lezli jsme dolů jak krtci, a z jedné skály jsme zas nacvičovali slanění.

No, všechno jsme to nakonec přežili a skončilo to bez ztrát na životech. Na závěr jsme získali osvědčení, rozloučili se s instruktory a odjeli domů. Určitě bychom si to rádi zopakovali, ale ne v zimě. I když pak by to zas asi nebylo o přežití.

P.S.: Tety praly oblečení dva dny a ohněm je to cítit u nás skoro ještě i dnes.

Přeživší účastnice kurzu

Lucka Stránská a Iveta Raková

Děti rozhýbal Luhačovický běh

Nevíte, co dělat v sobotu, a je pěkné počasí? Rada je jednoduchá – vydejte se do Luhačovic na Luhačovický běh Kerteamu. V sobotu 5. listopadu Dalibor Slovák a běžecká skupina Kerteam uspořádali už posedmé Luhačovický běh Kerteamu.

Pozván byl i náš Dětský domov v Uherském Ostrohu. Už se stalo tradicí, že nás pořadatelé zvou a my velmi rádi pozvání přijímáme. Mladší kategorie běží většinou po asfaltu, ale hlavní závod je veden v náročném kopcovitém terénu nad lázeňským areálem. Když se k tomu přidá ještě sluníčko, tak je o dobrou náladu a chuť do závodění postaráno.

Náš domov reprezentovalo 8 dětí a jeden vychovatel. A jakých výsledků jsme dosáhli? V kategorii dívek do 9 let byla Monika Sásová na pěkném 4. místě a hned za ní na 5. místě se umístila Daniela Rohanová. V kategorii dívek do 12 let obsadila 2.

místo Diana Sásová, 3. místo Marie Rohanová a 4. místo Angela Vavreková. V kategorii kluků do 12 let byl na 3. místě Dominik Pintera. A to nejlepší nakonec. V kategorii kluků do 15. let 1. místo obsadil Miroslav Mucha a 2. místo Ladislav Kuki. Všechny děti obdržely od pořadatelů dárky a sladkosti. Spokojenost

byla veliká a cesta zpět do dětského domova proběhla ve výborné náladě. Co říci na závěr? Děkujeme pořadatelům za pozvání, že pomohli rozhýbat naše děti, které ani neví, co všechno je v nich skryto. Těšíme se na další ročník skvělého závodu.

vychovatel Jozef Mojžiš

S řidičákem se práce hledá lépe

Po loňském, troufám si říci úspěšném projektu „Řidičská oprávnění – cesta k lepšímu uplatnění na trhu práce“, jsme se i letos rozhodli zapojit se do grantového programu „Kávomaty pomáhají“ od Nadačního fondu Albert a opět po roce požádat o peníze na kurzy autoškoly pro naše chlapce. Jediným rozdílem oproti loňskému projektu byla větší finanční spoluúčast chlapců, která činila zhruba čtvrtinu kurzovného.

Některým z chlapců přispěli rodiče, někteří si peníze vydělali brigádou. A tak mohla v březnu 2016 začít teoretická výuka a cvičné jízdy pro některé z nich. Další část chlapců do kurzu nastoupila až o letních prázdninách. Na některé z nich ještě čekají závěrečné zkoušky

a my věříme, že je zvládnou a že letošní projekt bude ještě úspěšnější než ten loňský, kdy z pěti chlapců získali řidičské oprávnění tři.

Jitka Milčáková

Patrik: Teď rozvážím pizzu!

Má životní situace mi neumožňovala si řidičské oprávnění sám zaplatit, tak jsem využil šance a možnosti si řidičák udělat díky penězům od Nadačního fondu Albert a jeho projektu „Kávomaty pomáhají“. Řidičské oprávnění jsem získal na první pokus a s nadsázkou si dovoluji říct, že to bylo snadné, ale samozřejmě to chtělo píli a snahu.

Díky tomu, že mám řidičák, jsem si letos našel brigádu. Rozvážím pizzu. Myslím, že i v budoucnu pro mě bude lehčí sehnat nějakou práci.

Dětské domovy tančí 2016

Vítězství (se) slavilo

„Na plese mafiánů“

Dětský domov Ledce uspořádal za podpory města Slaného společně s organizátorkou Janou Ruszů pátý ročník soutěže Domovy tančí. Na velkém sále Městského centra Grand ve Slaném se na začátku listopadu sešly desítky dětí z dětských domovů napříč republikou, aby zde předvedly své umění. Jelikož kvalita soutěže rok od roku stoupá, bylo se nač koukat a z Grandu si ti nejlepší odnesli nejedno ocenění.

Mezi diváky nechyběl ani starosta Slaného Martin Hrabánek a místostarosta Pavel Zálom. Nadšené z výkonů dětí byly i celebrity v porotě. Pozvání přijali herec Richard Tršňan (mimochoodem již popáté) s kolegyní Martinou Hudečkovou.

„Úroveň jednotlivých vystoupení je čím dál vyšší, což mě těší. Je radost se na děti koukat, jak se zdokonalují,“ řekl herec. Martina Hudečková dodala: „Vůbec nelituji, že jsem pozvání přijala, je to bezvadná akce.“ Na setkání s dětmi se těšila už od září.

Všechny týmy dostaly upomínkové dárky, diplomy a pozvání do Slaného na příští, v pořadí již šesté setkání „Domovy tančí“.

ředitel Roman Pejša

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

TANEC SE ŠÁTKEM

1. Vrchlabí
2. Nová Ves u Chotěboře
3. Nové Strašecí

SCÉNICKÝ TANEC – MALÉ SKUPINY

1. Ústí nad Labem
2. Mašfov
3. Ledce

SCÉNICKÝ TANEC – VELKÉ SKUPINY

1. Ústí nad Labem
2. Dlažkovice
3. Žatec, Vrchlabí

SÓLO – DUO

1. Litoměřice
2. Litoměřice
3. Nová Ves u Chotěboře

HIP HOP

1. Ústí nad Labem
2. Dlažkovice
3. Ledce

ABSOLUTNÍ VÍTEZ:

DD Ústí nad Labem – Na plese mafiánů (HIP HOP).

Škola hrou: Vlakem do historie

O tom, že dějepis nemusí být jen nudná data a nezáživné události, jsme se přesvědčili na dějepisné exkurzi dne 18. října 2016. Navštívili jsme výstavu Československé obce legionářské s názvem „Legiovlak“.

Ocitli jsme se ve vlaku československých legií, ve kterém žili, ale i bojovali naši předci. Viděli jsme jejich zbraně, uniformy, deníky, fotografie... Vyslechli jsme poutavé vyprávění o Česích a Slovácích, kteří bojovali za naši svobodu. Exkurze se tak stala živou

učebnicí naší historie. Každý z nás se z ní může učit.

ZŠ a DD Litovel
www.zsaddlitovel.cz

Odpadky jsme uklidili i zahrabali

V sobotu 12. 11. 2016 nám přálo ještě počasí, a tak jsme si udělali krásné odpoledne v okolí našeho domova.

Formou hry a soutěží jsme se dověděli zajímavosti o odpadech a jejich třídění, navíc jsme si uklidili naše prostranství od napadaného listí.

Jednalo se o Ekohru, která nám přiblížila, proč je důležité třídít odpad. Tety nám zábavnou formou povídaly, co se s vytříděným odpadem děje, co se z něj může vyrábět, co se děje s nevytříděným odpadem a jak dlouho trvá v přírodě rozložení

některých druhů odpadu. Vybrali jsme si místo, kde jsme vykopali menší díru, do které jsme dali odpadky (slupka od banánu, ohryzek, sklo, papír, víčka od pet lahví, igelitový sáček) a zahrabali hlínou. Koncem jara hlínu odkryjeme a budeme pozorovat, které odpadky se změnily a které zůstaly neporušené. Sice se už brzy stmívá, ale my jsme ještě stihli opět i špekáčky. Den se nám opravdu vyvedl, a nakonec jsme si smlsli také na sladkosti, které jsme vyhráli v soutěži o největší nahrabnou hromadu listí.

DD Prostějov
www.ddprostějov.cz

Prevenčí proti nehodám

V sobotu 8. 10. jsme vyjeli brzy ráno, abychom po osmé hodině byli v kempu, kde se uskutečňují závody DD CUPu.

Počasí bylo proměnlivé, byly časté přeháňky, ale děti to od závodění neodradilo. Soutěžilo se ve čtyřech různých disciplínách a výsledky se určovaly podle trestných bodů, ze získaných časů nebo chyb v testech, jízdě zručnosti, jízdě na křižovatkách

a v rychlostní disciplíně.

V minulých letech jsme se často umisťovali na lepších pozicích; i letos jsme doufali, že se prosadíme hodně vysoko, což se nám povedlo. Na stupních vítězů v nejmladší kategorii na 2. a 3. místě skončili bratři Martin a Nikolas. Celkově se náš domov umístil 3. z 31 dětských domovů. Děti byly rády za ceny, které obdržely, a také

hlavně za pohár a za sladký dort, o který se podělili.

DD Žichovec

www.ddzichovec.cz

Za dobrodružstvím jsme vyrazili do PLZNĚ

Jeden z víkendových pobytů jsme s dětmi prožili v západočeské metropoli.

V sobotu jsme navštívili zoologickou zahradu, kde si děti prohlížely zvířata ze všech koutů naší planety i nové pavilony. Nocleh jsme zařídili v malebném penzionu Stara Roudná, kde nás vřele přijali a přichystali útulné ubytování a královskou snídani a sladkosti pro děti.

Neděli jsme strávili v Techmanii, kde děti viděly v Planetáriu film 3D o létání, který byl velmi působivý a zajímavý. Odpoledne jsme zůstali ve stálé expozici, kde jsme si našli zábavu všichni bez rozdílu věku.

Děti byly po celou dobu pobytu veselé a hodně.

DD Mariánské Lázně

www.ddml.cz

Pracovat je normální

Již potřetí se naše škola zúčastnila soutěže pro žáky praktických a speciálních škol „Pracovat je normální“. Tuto soutěž pořádá Střední odborné učiliště Uherský Brod už řadu let.

Z naší školy soutěžili tři žáci – Denisa, Marek a Dominik. Soutěžilo se ve třech oborech – pekař (lupeč si mě), truhlář (vyřež si mě) a kovář (smon-tuj si mě). Pekaři měli za úkol napéct, ozdobit perníčky a housky, kováři vyrobit plechovou krabičku a truhláři vyrobit ptačí budku. Odborná porota byla z řad doprovod-ných pedagogů žáků jednotlivých škol.

Porota to neměla nikterak lehké, protože žáci byli opravdu šikovní, ale první tři místa za každý obor se musela určit. Na konci proběhlo vyhlášení vítězů, ale s prázdnou nikdo ze soutěžících neodešel. I naše škola získala cenný kov, a to bronz za krásnou ptačí budku, kterou vyrobil Marek. Celá soutěž se žákům líbila a už

teď se těšíme za rok na další.

Tímto chceme poděkovat SOU Uherský Brod za skvěle připravenou soutěž, která ná-

zorně dokazuje, že pracovat je normální.

DD Valašské Klobouky – Smolina
www.ddsmolina.cz

David Deyl nás pozval na koncert

1. 10. 2016 jsme navštívili Národní dům v Rychnově nad Kněžnou a zde se zúčastnili koncertu „V ozvěnách“ výborného muzikanta Davida Deyla.

Za překrásný hudební zážitek, který byl korunován možností osobního setkání s muzikantem i společným fotografováním, děkujeme Managementu Davida Deyla DADE music.

DD Potštejn
ddpotstejn.cz

Zpívali jsme pošťákům

To pozvání přišlo nečekaně. Rozsvítit vánoční strom a zahrát pásmo koled na Generálním ředitelství Českých pošt v Praze. Neváhali jsme. V adventním čase jsme rozehraní, máme dva i tři koncerty týdně. Tak pojedeme dobýt Prahu.

Sídlo je kousek od Václava, v samém srdci Prahy, takže si dokážete představit odpolední zácpu (dopravní) a jízdu naším mikrobusem těmi nejužšími uličkami hlavního města.

PRVNÍ PŘEKVAPENÍ

Ale dorazili jsme a čekalo nás první překvapení. V rámci přípravy koncertu nám nějak vypadlo to, že budeme hrát venku na nádvoří, a ne ve vytopeném sále pro 300 lidí. Naše zpěvačky se oblékly téměř letně a přiznám se, že ani já jsem nebyl připraven na nula stupňů a mrazivý seve-rák.

LUCIE A PAN GENERÁL

Vše se ale zvládlo, i zvuková zkouška na aparaturu skupiny Lucie dopadla na výbornou. Setkání s generálním ředitelem České pošty (mimocho-dem moc prima pánem) a pří-prava společného hraní.

Po páté hodině naše děti společně s panem generál-ním dávají pokyn a strom se rozzáří. Světelná show nás uchvacuje, ti světlo-noši jsou opravdu profesio-ná-lo-vé. Nastupuje kapela Pošťáci pošťákům v čele s panem generálním a zpěvákem (nyní zaměstnancem GŘ) Juliánem

Záhorovským. Paráda! Celé nádvoří zpívá a tleská. Je nád-herná vánoční nálada.

povedl a myslím, že jsem za-hlédl ve spoustě očí kroupu. Nádherný koncert.

ZPÍVALO CELÉ NÁDVOŘÍ

A to je chvíle pro nás. Pásmo koled a našich ob-líbených písní. Zvuk je boží, na tak dokonalou zvukovou aparaturu jsme snad nikdy nehráli. Mráz jde po zádech, ale není to zima, je to tím, že s námi zpívá celé nádvoří, více jak 300 lidí. Bylo to úžasné. A když se k nám přidal pan ge-nerální, smyčcová sekce zís-kala na jistotě a bravurnosti.

SANTO, SANTO!

Závěrečný hit naší sezo-ny Santo, Santo se nám moc

VÝROBKY ZMIZELY...

Nesmím zapomenout na stánek s našimi výrobky, kte-ré zmizely snad během necelé hodiny. Ten den byl krásný. Nadělili jsme spoustu radosti a radost také od nových ka-marádů dostali. Cesta domů byla veselá. Děti zpívaly a já jsem měl s tetou Gitou krásný pocit z dobře vykonané práce.

DD Tisá
www.ddtisa.cz

Bláznivý svět očima redaktora Franty

Filantrop odtajnil soukromí Tomáše Slavaty

V minulém čísle Zámečku jsem vás informoval o novém pořadu Filantrop, ve kterém se objeví sportovec Tomáš Slavata. Tento díl odvysílala Česká televize v sobotu 26. listopadu. Určitě jsem nebyl sám, kdo hypnotizoval obrazovku a čekal, co se z toho vyklube. Po necelé půlhodině bylo jasno.

Převládá mírné zklamání, protože jsem od toho očekával trochu víc. I když... Možná vlastně ne. Záleží, z jakého úhlu pohledu k tomu přistoupím.

Dokument odhalil „pracovně-soukromý“ život triatlonisty, který dobrovolně pomáhá dětem ze sociálně slabých rodin a dětských domovů. Pro mě snímek nepřinesl mnoho nových informací, protože s Tomem se znám osobně, jeho aktivity sleduji na facebooku.

Ovšem pro diváka, který se Slavatou není v kontaktu nebo ho vůbec nezná, to mohl být příjemný zážitek. Theodora Remundová natočila kvalitní snímek, ve kterém nechybí závody STT, besedy, životní příběh Tomáše Slavaty a jeho nejbližších.

Co vám budu vyprávět; máte-li zájem, zabrouzdejte do webového archivu České televize zhlédnout práci paní režisérky. Samozřejmě až poté, co dočtete vánoční Zámeček.

Z děcáku do německého podsvětí

Jmenuji se Fanda a jakožto fanda seriálu Kobra 11 jsem v minulých měsících denno-denně sledoval televizní kanál Fanda, kde tento pořad běžel.

Zatímco v dětství jsem byl fascinován dálničními honičkami, při kterých Semir Gerkhan se svým parťákem pravidelně zničili desítky aut, v nejnovějších sériích mě zaujala jedna zvláštnost. Zhruba každý druhý zloděj, vrah, podvodník a padouch pocházel z dětského domova nebo pěstounské péče. No fakt!

Při vyšetřování případů jsem se nestačil divit, jak scénáristé Kobry 11 vnímají dětské domovy. Jako by se většina čtenářů Zámečku měla v budoucnu stát satanovými pomocníky, ne-li přímo vládci pekel. Nevím, jak u našich západních sousedů, ale tady to naštěstí nehrozí.

Nechat se zatknout nesmrtelným skřítkem z Turecka ve službách německé dálniční policie by pro mě byla čest a neváhal bych při výslechu požádat o selfíčko, ovšem nerad bych děcákům kazil pověst. Snad tvůrci tohoto seriálu někdy nahlédnou do skutečného prostředí dětského domova, třeba si pak přestanou plést děcák s vězením pro gangstery.

**Jste z děcáku? Máte 80% šanci,
že skončíte jako bezdomovec,
tvrdí antropolog**
(Magazín Leonardo, 29. 11. 2016)

V jedné z rubrik na webu Českého rozhlasu se koncem minulého měsíce objevil článek s výše uvedeným titulkem. Text jsme již sdíleli na zámečkovském facebooku, kde jste měli možnost zapojit se do diskuze, a Lukáš se ním zabývá i v tomto čísle Zámečku. Proto se svůj názor pokusím prezentovat stručně a výstižně.

Ve všech dětských domovech se dívky a chlapce snaží připravit na život po odchodu ze zařízení. S tím souvisí i problematika ubytování. Ředitelé/ředitelky vyzvídají, zda se „dítě“ po odchodu z DD vrátí k rodině, jestli hodlá žít u přítele/přítelkyně, nebo zda má možnost získat nějaký podnájem. V případě potřeby hledají nejvhodnější řešení; například dočasné hrazení nájmu na ubytovně, přidělení domovského bytu, různé Domy na půli cesty...

„Pane řediteli, nemám kde bydlet.“ „No a? Na nádraží je už asi plno, ale pod mostem je spousta místa. Tam se ti bude líbit. Sbohem!“ Takhle to v děcáku opravdu nefunguje. Možná, že antropolog Petr Gibas zvolil způsob sběru dat, který se využívá zejména během výzkumu v bakalářské práci, když ji píšete na poslední chvíli a do odevzdání vám nezbývá moc času. Několika lidí se zeptáte na určité otázky a pak už si jen hrajete s čísly a procenty.

Sečteno podtrženo, bez střechy nad hlavou se může ocitnout úplně kdokoliv. Záleží na každém jedinci, jak si stanoví své životní priority. Minulost spojená s dětským domovem

z člověka bezdomovce nedělá. Takže se těch 80 % v žádném případě nezalekněte. Je to jen další z podivných výzkumů, ne budoucnost určená Vědmou z Matrixu.

Pomáhat lze i sportem

Před Vánoci se to dobrými skutky jen hemží. Lidé přispívají na charitu, kupují dárky opuštěným dětem i zvířatům, pozvou na večeři náhodně vybraného bezdomovce, koupí předraženého kapra jen proto, aby jej vypustili zpět do rybníka, nebo třeba zavítají potěšit seniory do domova důchodců.

Česká olympijská nadace se rovněž rozhodla pomáhat, konkrétně dětem ze sociálně znevýhodněných rodin. Dvanáct moderátorek a redaktorek sportovní relace České televize přizvalo stejný počet mužských sportovců a nafotili spolu charitativní kalendář pro rok 2017. Focení se zúčastnili například tenista Tomáš Berdych, nestárnoucí hokejista Jaromír Jágr, fotbalista Tomáš Rosický (snad se cestou ze sparfanské marodky nepřizabil), nechyběl ani olympijský medailista v judu Lukáš Krpálek. Kdo si nástěnný kalendář za 365 Kč koupí, nejenže přispěje na dobrou věc, ale ozdobí zeď svého pokoje pohlednými kráskami a úspěšnými sportovci.

Tak snad se po kalendáři v e-shopu ČT jen zapráší a výdělek pomůže splnit pár dětských sportovních snů. Palec nahoru za tento skutek!

Franta

Na Myšinec přijeli artisté a naučili nás **CIRKUS TROCHU JINAK**

Naši kamarádi z Cirkusu trochu jinak pozvali Správnu pětku (DD Příbor, Fulnek, Čeladná, Liptál a občas i Dubová nebo Býchory) už v červnu na festival nového cirkusu Cirkulum. Spolupráce pokračovala na halloweenské víkendovce, kde jsme zažili cirkusové dílny.

Ti nejšikovnější zvládli během jediného odpoledne základy žonglování nebo artistického umění, což je vidět i na fotkách.

A všichni ostatní budou trénovat i dále, protože oslavy 20 let Záměčku, které proběhnou v květnu 2017 v Šumperku, budou tak trochu cirkusové.

A na nich se to od malých cirkusáků a cirkusače ze Správné pětky můžete naučit zase vy, teda pokud do Šumperku přijedete.

Další fotky na facebooku Správná pětká.

Flík

Darina z Příbora byla pevnou základnou pro všechny kluky

Jako nejlepší žonglér byl vyhodnocen Honza z Fulneku.

Monice žonglování moc nešlo, ale pózy zvládala jako modelka

Cirkusové začátky Zdeňka z Čeladné

Vypadá to jako splašená stonožka, ale je to Standa z Příbora a Aleš z Čeladné

Blíženec, triatlonista a kamarád dětí nejen z DD

Tomáš Slavata:

Úspěch není důvodem povyšovat se nad ostatní

Triatlonistu Tomáše Slavatu snad ani netřeba představovat. Je to takový celoroční Ježíšek, který na setkání rozdává radost, nešetří optimismem a neváhá dětem z dětských domovů obětovat většinu svého času. Bohužel jsem (z důvodů časové vytiženosti) zanedbal letošní ročník Slavata Triatlon Tour. Poslední dobou jsem celkově Tomášovi nevěnoval tolik pozornosti, kolik by si zasloužil, a čtenáři Zámečku byli ochuzeni o pár zajímavých textů. To rozhodně musím hned teď napravit!

Jak Tomáš Slavata překonává podzimní deprese? Je přísným otcem? Proč ještě nenakoupil dárky? Flákal se, nebo měl v roce 2016 plné ruce práce? Odpovědi naleznete v následujícím rozhovoru.

Tome, když se vysloví tvé jméno, nejednomu z nás se vybaví takzvaná „Hromová parta“. Kdo do ní vlastně patří?

Základ Hromové party tvořím já, moje přítelkyně Pája, Dominik a Štěpán. Ale jsou to také přátelé, kteří pomáhají na závodech pro děti a jsou součástí mého života. (Pozn. red.: Dominika Tomáš adoptoval, o Štěpána se stará po dohodě s chlapcovou mámou.)

Vzpomeneš si, jak vznikl název Hromová parta?

To vzniklo díky filmu Méda, kde jsou „Hromoví kámoši“. Díky tomu jsme si začali říkat „Hromová parta“.

Podle všeho jsou Štěpán a Dominik u tebe spokojení. Vyhovuje jim a Pavlíně takový styl života – cestování, pomáhání při závodech i besedách...?

Náš aktivní život je naší součástí a nás to hodně baví. Máme díky tomu pestrý život a čas, který dáváme, je důležitý i pro nás samotné. Vidět tu radost dětí je něco nezapomenutelného, dává vám to smysl jít dál a jezdit z města do města.

Jak vlastně vypadá tvoje výchova? Jsí na kluky přísný, co se týče třeba zdravé výživy a pravidelného cvičení, nebo to moc neřešíš?

Určitě patřím mezi ty přísnější otce. Kluci museli od 15 let začít chodit na brigády, aby poznali hodnotu peněz. Lépe jsem je tak dokázal připravit na život. Nechci je zachraňovat, ale pomoci jim. Hodně lpím na disciplíně; a co se týče výživy a sportu, tak to je čistě na klucích. Já chci, aby je sport bavil, ale nehodlám jim ho znechutit.

Podzim je pro mnoho z nás období plné depresi, stresu, nemoci a únavy. Jak jsi na tom ty teď na přelomu listopadu a prosince?

Já jsem optimistický člověk. Díky svému vytížení na toto nemám ani čas. Prostě žiju. Nechci jen přežívat a stresovat se věcmi, které nemohu v tu chvíli změnit.

Blíží se Vánoce. Už máš nakoupené dárky, nebo patříš k lidem, kteří je shání na poslední chvíli?

Dárky ještě nemám. Obdarováváme se v průbě-

hu roku a chceme, aby Vánoce byly hlavně o pohodě. O tom, že se sejdeme u stolu. Vánoce jsou svátkem, který spojuje rodiny, a to je pro nás důležitější, než abychom řešili dárky.

Jak plánuješ trávit vánoční svátky, Silvestra a Nový rok?

Budu je trávit v okruhu těch nejbližších. Budeme si k sobě brát na svátky Dominikovy sourozence, takže nás bude doma až až.

Nastává čas bilancování. Jaký byl rok 2016 pro Tomáše Slavatu?

Dá se říct, že sezóna 2016 byla jednou z nejtěžších vůbec. Nejen z hlediska počtu závodů, ale i sportovních výzev, které jsem dokázal dokončit. O co byl ten rok těžší, o to byl krásnější.

Vraťme se k letošní Slavata Triathlon Tour. Klaplo vše podle tvých představ?

Já si myslím, že ano. Každý rok se snažím poučit z předešlých chyb a posouvat se dál. Zpětná vazba dětí a lidí je pak dostatečným důkazem, že se to líbilo.

Stále pořádáš besedy v dětských domovech a ve školách. Objevují se po těch letech ještě noví zájemci o tvé vyprávění?

V domovech se děti mění nebo dospívají. O besedy je stále zájem a moc rád na ně jezdím. Nejen kvůli dětem, ale kvůli lidem, které se o děti starají. Osobní kontakt je pro mě důležitý. Podle něj pak mohu lépe měnit jak závody, tak osudy dětí.

Do navštívených domovů se s radostí opakovaně vracíš. Kvůli besedám, nebo je za tím něco víc?

Určitě to je atmosféra a samotní lidé, kteří DD dělají skutečným domovem pro ty děti. Strejdivové a tety dávají dětem mnohem víc, než jen výchovu – svá srdce. Je pro mě inspirací, jak to všechno dokážou zvládat a bojovat za osudy dětí.

Poslední dobou se často vyskytuješ v médiích. Rozhovory pro rádia, noviny, televize... Není toho na tebe už moc? Nemáš chuť utéct od všeho toho ruchu všedních dní a na chvíli „vypnout“?

Pro mě je to určitě poděkování za to, co dělám, a vnímám to jako součást toho všeho. Pokud se člověk stane veřejně činným, musí přijmout zodpovědnost za sebe a za to, co dělá. Utíkám k dětem.

Když jsme u odpočinku, co dovolená? Byl jsi letos někde, nebo chystáš se v zimě třeba někam do zahraničí?

Byli jsme s Pájou v Itálii, kde jsme nejen trénovali na dvojkole, ale také jezdili na výlety na motorce a věnovali se sami sobě. Takže dovolená za mnou a sezóna 2017 přede mnou.

Česká televize nedávno odvysílala pořad „Filantrop Tomáš Slavata“. Jak hodnotíš tento dokument režisérky Theodory Remundové?

Dokument byl hezký. Přesně vystihl to, co dělám. Že se nesnažím zachraňovat, ale posouvat, a že bez činů nejsou sny. Theodora dokázala zachytit můj život takový, jaký ve skutečnosti je.

Máš nějaký zajímavý zážitek z natáčení?

Zážitek mám. Theodora je dcerou paní Ivy Janžurové, což jsem ale předtím nevěděl. Při druhé vzájemné schůzce jsem se jí zeptal, zdali jí už někdy někdo řekl, že je podobná té herečce Janžurce. S vážnou tváří se na mě podívala a řekla: „Já jsem její dcerka!“ Bylo to dobré faux-pas, ale rádi se tomu zasmějeme.

Z facebooku o tobě vím, že momentálně rozvažíš vánoční koule. Prozradíš nám víc?

Kamarád Lautner má výstavnickou firmu a zbylo mu strašně moc vánočních ozdob. Zavolał mi, jestli bych pro to neměl využití mezi dětmi. Tak poslední tři týdny rozvážím po celé ČR vánoční

ozdoby. Děti je používají na své výrobky pro jar-marky, které pak zpeněží. Osobní rozvoj spojuji s besedou. Nemám v úmyslu děti rozmazlovat, ale chci, aby znaly hodnotu peněz a že peníze nerostou na stromě. Práce a následný prodej výrobků jim pomáhá mnohem více.

Co očekáváš od roku 2017? Máš nějaké osobní nebo sportovní cíle?

Že budu nadále mezi dětmi a budu šťastný.

Nyní máš možnost čtenářům Zámečku cokoli vzkázat, popřát, sdělit...

Přál bych si, aby každý člověk nebo dítě, které něco dokázalo, nezapomnělo, odkud vyšlo, a vždy zůstalo pokorným bojovníkem svého osudu. Úspěch není důvodem povyšovat se nad ostatní, ale zůstat sám sebou a nezapomenout.

Tome, děkuji za odpovědi. Tobě, Páje, Štěpovi i Domčovi přeji klidné prožití svátků a úspěšné vkročení do nového roku.

František Berger

Jste z děcáku? Máte 80% šanci, že skončíte jako bezdomovec, tvrdí antropolog

Výzkum, který odstartoval diskuzi. Co si o tom myslíte vy?

V jedné z rubrik na webu Českého rozhlasu se koncem minulého měsíce objevil článek s výše uvedeným titulkem. Text jsme sdíleli na zámečkovském facebooku, kde jste měli možnost zapojit se do diskuze, a že vás nebylo málo. Děti i vychovatelé se vyjadřovali k tématu děcáků a bezdomovectví a vy u nás v tajné skupině Přiznání dětských domovů nebo na FB Zámečku můžete udělat to samé. Po souhlasu autorů zveřejňujeme reakce.

Z ČLÁNKU O VÝZKUMU:

„Dělal jsem rozhovory s mladými bezdomovci do 22 let, a to jsou všechno lidé z dětských domovů. To je jeden ze zásadních strukturních důvodů, jak se člověk stane bezdomovcem, když je mladý. Když je z děcáku, tak má 80% šanci, že skončí na ulici, což je problém, který se dá řešit na úrovni správy.“

urbánní geograf a antropolog Petr Gibas
ze Sociologického ústavu Akademie věd
České republiky

v domě na půl cesty, pač tam taky není nic zadarmo, mno a pokud bude krást, tak se má chvíli dobře, ale pak na něj stejně dojdou a je v háji. Každý je strůjcem svého štěstí sám, ať má minulost jakoukoliv. Nic není o minulosti, ale vždy o přítomnosti a budoucnosti.

Tereza Vaňharová

Nenechte se vyplašit

Nenechte se odradit, vyplašit těmito poplašnými zprávami, od „neziskovek“, kterým jde jen o cucání peněz, nebo radami od rádoby odborníků. Myslím si, že dětský domov dospělé děti do života připraví, záleží jenom na těch dospělých dětech, jestli tu šanci chytanou tak, jak mají. Jestli se řídí radami lidí, kteří jim chtějí pomoci. Odcházející z DD jsou dospěláky, můžou se rozhodnout sami, jak se svým životem naloží, a pokud se někdo řídí radami, je to pro něj ve výsledku mnohem lehčí, než ten, kdo vše zná nejlépe, nenechá si poradit a myslí si, že to, co dělá, je to nejlepší na světě. Rozhodně ale vím, že to není jednoduché, máte to mnohem složitější, než dospělá děcka z harmonicky fungujících rodin. V našem DD mají naše odcházející „děti“ spousty možností, jedna z nich je třeba včas se na nás obrátit, rádi a ochotně pomůžeme a poradíme. Je

VAŠE REAKCE

Nic není o minulosti, ale vždy o přítomnosti a budoucnosti

Jestli můžu mluvit sama za sebe, tak si myslím, že je to hloupost. Taky jsem si prošla DD a musím konstatovat, že tam vás na vše připraví a se vším vám v začátku pomůžou. Teď už jenom záleží na tom dotčeném, jak se k dané situaci postaví a zda bude mít chuť a bude ochotný pro to, aby žil život spokojený, tak jako ostatní, něco udělat, bo se dá jinou cestou a skončí na ulici. Ono když člověk nebude pracovat, tak mu je na prd to, že je

však nutné se radami řídit.
Pač komu není rady, tomu
není pomoci!

strejda David Brabenec

Každý si může vybrat cestu

Díky mému bratrovi a různým projektům znám spoustu lidí, co vyrůstali a odcházeli z DD a opravdu neznám žádného „bezdomovce“. Ať se podívají, kolik lidí na ulici je a nejsou z dětského domova. Já sama už nejsem dva roky v DD a potkala jsem lidi z rodiny, kteří během dvou měsíců skončili na ulici a všichni si to udělali sami tím, že nechodili do práce, jen chlastali nebo spadli do fetu. Každý si může vybrat, jakou půjde cestou.

Šarlot Balátová

Potkal jsem u metra kluka, který byl se mnou v děcáku

Potkal jsem už takhle na ulici hodně dětí z děcáků. Nedávno jsem potkal jednoho kluka, se kterým jsem byl v děcáku. Nebavili jsme se spolu, byl vyfetovanej.

Vašek Herain

Někteří byly na ulici jen krátce, jiní bohužel docela dlouho

Ústavní péče má své limity, které se jednoduše projevují i tím, že dětem, které v nich vyrostly, hrozí bezdomovectví víc než dětem z rodin. Není to první český výzkum, který by na tohle poukázal. Před třemi lety zjistila organizace Naděje (největší organizace pomáhající lidem bez domova), že mezi jejich klienty do 26 let má polovina zkušenost s ústavní péčí. Otázkou je, jak tuhle hrozbu zmírnit. Tím, že s ní nebudeme počítat, protože jsme přesvědčení o tom, že nás domov nebo nezisková organizace připravila na odchod dobře, můžeme takovou hrozbu dokonce zvýšit. Stát se totiž může ledacos: rozchod s partnerem, ztráta zaměstnání, problémy

s hledáním zaměstnání, dluhy a tak podobně. Od nás z domova skončilo na ulici docela dost dětí. Některé tam byly jen krátce, jiné bohužel docela dlouho...

Michal Dord'

Ironie

Sakra, asi budu bezdomovec. Kašlu na tu maturitu a přihlášku na vejšku, když to podle nějakýho bulváru nemá cenu.

Lipo

Sami dobře znáte nejrůznější příběhy děcek z děcáků

V každém Zámečku vám přinášíme nejrůznější příběhy, ve kterých jste se mohli setkat i s tím, že skutečně někteří už dospěláci po svém odchodu skončili na ulici. V několika příbězích se ukázalo, že jim bývalá paní ředitelka nebo nezisková organizace dokázala pomoci, a to je důležité. Je otázkou, kolik „dětí“ tuto možnost nikdy neprožilo a dodnes žijí na ulici. Příběhy dětí jsou pro nás – ale i pro vás – důležité pro případnou inspiraci nebo motivaci něco změnit. Často vám v závěrech rozhovorů zanechávají vzkazy, a jak asi víte, odchod z domova není snadný a dá se na něj připravit. Poznání životní reality pak může být mnohem snazší a ne natolik překvapující, jak tomu bohužel často bývá.

redakce Zámečku

A co si o tom myslíte vy?

Adventní Obchůdky s Albertem

První týden: děčáky vydělaly 80 tisíc

Většina z vás ví, o co jde: své zboží prodává v Obchůdkách s Albertem 66 dětských domovů a neziskových organizací. Zákazníci podporují dobrou věc a odnesou si domů krásné dárky, domovy vydělají. Jen za první týden (tedy do uzávěrky Zámečku) přes 80 tisíc korun.

Obchůdky s Albertem mají otevřeno od pátku 25. listopadu až do úterý 20. prosince. A v domovech, které se do projektu Nadačního fondu Albert zapojily, už dobře vědí, že nejde jen o charitu, ale také o to, že se zábavnou formou učíte dovednostem ze světa obchodu a podnikání. Třeba týmové spolupráci, chování k zákazníkům a marketingu.

Výtěžek náleží konkrétnímu dítěti

„Děti mají díky projektu skvělou příležitost re-

kluci a holky z DD Kroměříž prodávají ... v Kroměříži

álně poznat svět obchodování. Navíc to může být skvělá zkušenost pro jejich budoucí, zvláště profesní život,” říká Petra Rezná z Nadačního fondu Albert.

Na zakoupení materiálu dostaly všechny zúčastněné domovy příspěvek od NF Albert, takže utržené peníze jsou vlastně „čistý zisk”. A ten je

určen autorovi výrobku a také na společné akce dětí.

Štěpánka z DD Senožaty

Prodeje výrobků se stejně jako loni účastní také Štěpánka z dětského domova v Senožatech na Pelhřimovsku. Letos prodává svícny z korálků – výroba je prý sice sice těžká, ale zabrala spoustu času. Prodej považuje Štěpánka ze všech činností za to úplně nejjednodušší.

„Baví mě komunikace s lidmi a ti se většinou usmívají. Navíc mají dobrou náladu a snaží se přispět,” říká Štěpánka. Peníze, které letos vydělá, použije na cesty do pěstounské rodiny, která bydlí v Olomouci.

Další informace na webu www.nadacnifondalbert.cz.

red

Štěpánka z DD Senožaty použije výdělek na cesty k pěstounům

Splněný sen domováků: Večer po boku celebrit, hvězdná sefíčka a skvělý raut

Dva svěřenci Dětského domova Ostrava dostali vstupenky na předávání českých slaviců v Hudebním divadle Karlín. Jiřík, kterému je 7 let, měl ohromnou radost, že mohl vyrazit společně s kamarádkou Petrou a tetou a pořídit si selfie s Ewou Farnou.

EWA A MAREK ZTRACENÝ

„Jsem strašně moc rád, že jsem tady, je tu nepopsatelná atmosféra. A hlavně mám fotku s Ewou – to je moje nejoblíbenější zpěvačka,“ dodal sedmiletý Petr. Petra je také moc ráda, že studuje v Praze, a tak mohla jít na tento večer a vyfotit se s Markem Ztraceným. „Marek je můj největší idol, a hlavně tady na tom rautu je skvělé jídlo. Miluji jídlo, mi-

luji řízečky,“ sdělila redakci Zámečku Petra, která byla nadšená, že ji vychovatelka z dětského domova vzala na předávání českých slaviců.

Nicméně – na této akci jsem se objevil také já, a to jsem ještě netušil, že tu budou děti z dětského domova. Došlo mi to až u vstupu, když se prezentovaly. Požádal jsem je, aby mi pak poslaly fotografie. Podle mě si děti splnily sen.

ORTEL A RADEK BANGA

Prekvapilo mě, že mezi osobnostmi nejen z hudební scény se během živého přenosu po vyhlášení ocenění kapely Ortel a zpěvák Tomáš

Ortela našli odvážlivci, kteří se zvedli a na protest odešli ze sálu. Například Radek Banga za to čelí do dnešního dne mnoho útokům nejen na sociálních sítích.

Celý Český Slavík Mattoni byl vydařený. Ovšem třeba já jsem byl celou dobu strašně moc nervózní, i když jsem neměl z čeho. Ale už jen proto, že jsem měl zapůjčené oblečení v celkové hodnotě 51 000 Kč, jsem se bál třeba sednout na židli. Jo, a také jsme si hodili jedno selfie s Luckou Bílou, která vyhrála kategorii Zpěvačka roku.

POSTAV SE NA VLASTNÍ NOHY

Jaké bylo Postav se na vlastní nohy 2016

Je to neuvěřitelné, jak ten čas letí. Před chvílí jsem přijímala přihlášky do 8. ročníku projektu Postav se na vlastní nohy a dnes se s vámi chci podělit o to, jaký projekt v 2016 vlastně byl.

Při výběru účastníků, což je každoročně nelehký úkol, jsme vybrali ty domovy, které s námi na projektu zatím nespolupracovaly. To proto, abychom rozšířili základnu těch, kteří o nás

vědí. Krok do neznáma se vyplatil. Na školení se nám sešla banda super mladých lidí, kteří mají chuť něco ve svém životě změnit a vychovatelé, kteří mají chuť se profesně vzdělávat.

KAŽDÝ JSME SE POSUNUL

Během tří prodloužených víkendů jsme se věnovali tématům **práce, finance, bydlení, plánování životních kroků, mezilidským vztahům a komunikaci**. Na každé setkání se za námi přišel někdo podívat nebo jsme se my jako skupina šli podívat někam. O financích přišli popovídat jednatelé AMJ Corporation. Pohovory nanečisto vedly zástupkyně společnosti HILTI ČR. O životě po odchodu z dětského domova nám přišel popovídat bývalý účastník našeho projektu Už vím jak. O různých možnostech bydlení jsme se dověděli v Domě na půl cesty Sámovka a v Centru sociálních služeb B. Bureše.

Každý si ze série workshopů odnesl to, co je pro něj a jeho život důležité. Vychovatelé měli prostor dovědět se něco o svých hranicích a jak zvládat konfliktní situace. A my jsme si opět uvědomili, že naše práce má smysl.

VÝČET PODĚKOVÁNÍ

Za úžasnou atmosféru děkuji všem 29 účastníkům, kteří se nebáli a začali pracovat sami na sobě a do této práce dali spoustu energie a svou duši. Bez vás by to nešlo. Jste pro nás velkou inspirací!

Za spolupráci děkuji dětským domovům:

Hranice, Uherské Hradiště, Plumlov, Kroměříž, Pepa, Melč a Volyně.

Za čas a vstřícnost děkuji:

AMJ Corporation, zástupkyním z HILTI ČR, Lucce, Martinovi, Domu na půl cesty Sámovka a Centru sociálních služeb B. Bureše.

Za bezvadný program a dlouholetou spolupráci děkuji:

Bětce, Pavlovi a Romanovi.

Za finanční podporu děkuji:

Zahradnictví Líbeznice, Nadačnímu fondu AVAST, innogy Česká republika a.s., Nadačnímu fondu TESCO, Nadačnímu fondu LASVIT, ING Bank Fond Nadace Terezy Maxové dětem, Nadačnímu fondu ETELA, běžcům Běhu s batohem, zaměstnancům společnosti HILTI ČR, Zažít město jinak - účastníkům sousedské slavnosti ve Vršovcích a individuálním dárcům.

Za tým Postav se na vlastní nohy
Jana ze Spolu dětem o.p.s.

00.00.01 vteřina poté

Nezávislá platforma pro práva dětí vyrůstajících mimo rodinu

www.vterinapote.cz

**Radek, Aťa, Michal, Tomáš, Dáda, Vilma, Katka, Iryna,
Natka, Ondra, Marki, Gracián**

hledají mladé lidi, kteří prošli institucionální péčí
a chtěli by se podělit o svoje zkušenosti.

Jak na to?

Staň se naším **PŘÍVRŽENCEM**

Co to znamená?

- sleduj naše aktivity
- dej nám svůj hlas na FB
- mluv o nás se svými přáteli
- vyjadřuj se k aktualitám na našem FB profilu
 - přinášej názor na vybraná témata
 - zapojuj se do našich anket a her
 - sdílej s námi své zkušenosti
 - napiš nám o sobě

Kontaktuj nás na:

andrea.safarik@vterinapote

nebo info@vterinapote.cz

nebo

<https://www.facebook.com/VterinaPote>

NASLOUCHÁME DĚTEM

00.00.01
vteřina poté

Jsme skupina mladých lidí, které zajímá, jak se ti žije v prostředí dětských domovů.

I MY jsme vyrůstali v domovech, stejně jako TY.

Co chceme MY?

- Chceme ti pomáhat zvládat těžkosti všedních dní
- Chceme tě podporovat v důležitých krocích tvého života
- Chceme být prostředníky tam, kde je třeba hájit tvé zájmy či práva i tam, kde jen chybí odvaha nebo vůle mluvit o problémech
- Chceme, abys znal své povinnosti a mohl nést odpovědnost za svůj život
- Chceme ti předat naše zkušenosti

Co můžeš TY?

- Přechíst si příběhy a zkušenosti mladých lidí z dětských domovů
- Napsat nám svůj vlastní příběh - zajímá nás!
- Svěřit se se svým problémem
- Vyjádřit svůj názor
- Soutěžit a vyhrávat - **Slosování již 31. prosince 2016!**

Sleduj nás na:
www.vterinapote.cz

Komunikuj s námi na:
www.facebook.com/VterinaPote

00.00.01
 vteřina poté

Ze života OPEN GATE

VÁNOČNÍ ANKETA

Na gymnázium Open Gate v Babicích studují díky podpoře The Kellner Family Foundation také kluci a holky z dětských domovů z celé republiky. Několika z nich jsme položili dvě „vánoční“ otázky.

CO SE TI NEJVÍCE LÍBÍ NA VÁNOČÍCH V OPEN GATE?

**Míša Bendová (14),
DD Rovečné:**

Vánoce jsou svátky klidu, rodiny se schází a všichni jsou spolu a krásná výzdoba kolem nás, umožňuje nám být veselí a šťastní.

**Káťa Rybníčková (15),
DD Vysoká Pec:**

To nevím, protože jsem Vánoce v OG ještě nezažila.

Míša Bendová

Káťa Rybníčková

„Open Gate mi dává možnost dostat se dál, neustále se rozvíjet, nevzdávat se svých snů a bojovat.“

Matěj Šindelář, student

Ale myslím, že podle vyprávení spolužáků se mám na co těšit. Zatím se mi moc líbí výzdoba školy a kolejí.

Vláďa Kuliš (17):

Vánoce v OG jsou fajn, každý týden v prosinci se scházíme a zpíváme různé koledy (v hale kolejí). Líbí se mi ta atmosféra a vůbec pohoda všude okolo.

**Nikolas Bednář (16),
DD Pyšely:**

Nejvíce se sice těším až na ty skutečné Vánoce, kdy máme volno ze školy (smích), ale na Open Gate je super i vánoční večere, která bývá týden

Vláda Kuliš

před prázdninama. Je to fajn rozloučení se spolužáky před delším volnem.

Pája Havránková (17):

Před Vánoci je na Open Gate o cosi uvolněnější nálada, všichni se na svátky moc těší. Já sama pomáhám s organizací naší vánoční večeře – dá to sice práci, ale výsledek je vždycky moc pěkný.

CO PRO TEBE BUDE DŮLEŽITÉ V ROCE 2017?

Míša Bendová (14),

DD Rovečné:

Mimo udržení dobrých výsledků ve škole, tak i strávený čas se sourozenci a přáteli,

Nikolas Bednář

protože každá taková chvíle je pro mě velmi důležitá.

Káťa Rybníčková (15),

DD Vysoká Pec:

Jako v každém roce pro mě bude určitě důležité si i nadále udržovat vztahy s lidmi, na kterých mi opravdu záleží a nevkládat zbytečně energii do někoho, kdo si to nezaslouží nebo je pro mě nepodstatný.

Vláda Kuliš (17) :

Hlavně si chci udržet dobré vztahy s lidmi, které mám rád a nechci se nějak extrémně stresovat školou – i když, učiva je docela hodně a snažit se musím.

Pája Havránková

Nikolas Bednář (16),

DD Pyšely:

Příští rok se chci víc soustředit na školu, ale zachovat si dobrou náladu. Taky se chci zlepšit ve fotbale a florbale – sportech, které mám rád.

Pája Havránková (17):

Jelikož budu příští školní rok maturovat, budu se muset zaměřit na dobré známky ve škole, ale taky na vlastní rozvoj zájmů a koníčků.

připravila Jířa Porubová(

DD Valašské Meziříčí)

studentka Open Gate

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

The Kellner
Family
Foundation

Open
Gate
School

Nadace Terezy Maxové dětem
a ŠKODA AUTO uvádí:

ROZJEDU TO!

Už jste přemýšleli, na jakou školu se po skončení základní školy přihlásíte a čím byste pak chtěli být? Děti z dětských domovů Krnsko, Nymburk, Holice, Polička a Vrchlabí se díky Nadaci Terezy Maxové dětem a společnosti ŠKODA AUTO, a.s. mohly zapojit do projektu ROZJEDU TO!

Kluci a holky z dětských domovů Krnsko, Nymburk, Holice, Polička a Vrchlabí navštívili učiliště i výrobní provozy společnosti ŠKODA AUTO, a. s.

Návštěva společnosti Johnson Controls Automobilové Součástky, k.s. – zde se vyrábí autosedačky do vozů Škoda Octavia i Porsche Macan.

DOSTAT SE TAK NA „TU“ ŠKOLU...

Projekt je určen pro děti na 2. stupni základní školy, tedy ve věku 11 – 15 let. Je to právě ta doba, kdy děti musí zaměřit všechny své síly na to, aby si zlepšily svůj prospěch a dostaly se tak na školu, která je zajímavá. K tomu, aby zvládly všechny školní výzvy, jim pomáhají jejich doučující. Pravidelně se spolu věnují doučování předmětů, ve kterých se potřebují zlepšit. I když někdy musí hodně zabrat, posunují se blíže ke svým vysněným oborům.

JAK TO V PRÁCI FUNGUJE?

Aby se mohly správně rozhodnout, potřebují nejprve poznat, jak to v pracovním procesu funguje a jaké dovednosti konkrétní profese vyžadují. Projekt jim umožňuje navštěvovat různé společnosti, aby si udělaly představu o skutečném pracovním prostředí. Při svých návštěvách se podívaly nejen na učiliště a do výroby společnosti ŠKODA AUTO, a.s., ale i k jiným firmám. Jako např. Seznam.cz, Fakultní nemocnice Motol, pekárna PENAM, společnost Johnson Controls Automobilové Součástky, k.s., kde se vyrábí autosedačky do

Součástí exkurze ve Fakultní nemocnici Motol byl nácvik poskytnutí první pomoci

vozů Škoda Octavia i Porsche Macan a jiných. A další zajímavé společnosti na ně ještě čekají.

A proč právě název ROZJEDU TO!? Jde přece o budoucí život dětí z těchto domovů a všichni to chtějí jednou určitě naplno rozjet a navíc,

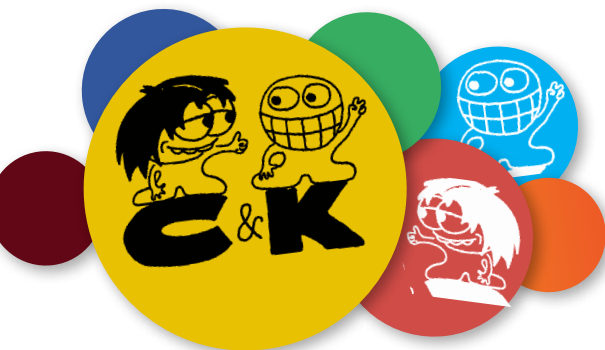
projekt podporuje náš největší výrobce automobilů, tak proč to nerozjet společně?

ROZJEDU TO! přináší dětem spoustu inspirace, ale vždy je největší kus práce na nich samých. Pojdme jim společně držet palce.

Petra Zapletalová

A ještě jedna fotka z velmi zajímavé exkurze ve společnosti ŠKODA AUTO, a. s.

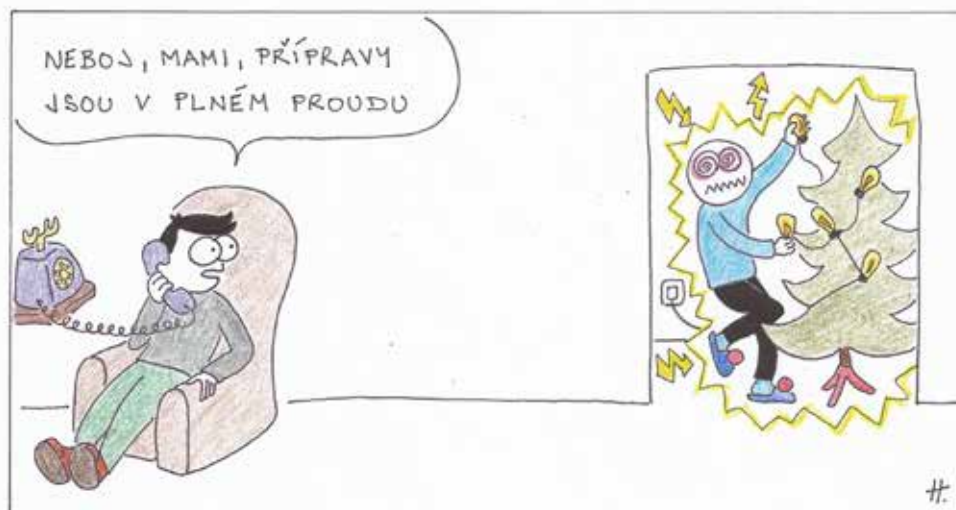

V plném PROUDU

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebule

Blížence,

kolikrát se půjdeš na Silvestra vyčůrat, tolik nových kamarádů v roce 2017 získáš.

Rybo,

spočítej všechno jehličí na vašem vánočním stromku, abys zjistil, kolik dnů ti zbývá...

Lve,

kolik knížek si letos přečetl, tolikrát tě v roce 2017 potká opravdové štěstí.

Kozorohu,

kolikrát si na Štědrý den kýchneš, tolikrát tě v roce 2017 pokaká holub.

Střelce,

na Štědrý den zapal svíčku a dej jí za okno. Jestli vydrží hořet aspoň pět minut, čeká tě fantastický rok 2017!

Váho,

kolik drinků vypiješ na Silvestra, tak tolikrát v roce 2017 zmokneš.

Býku,

kolik pohádek letos o Vánocích uvidíš, tolik dobrých skutků musíš v roce 2017 udělat.

Štíře,

na Štědrý den v šest hodin večer se podívej na venkovní teploměr a kolik stupňů bude, přesně tolik miliónů v životě vyděláš.

Vodnáři,

na Štědrý den oloupej a sněz mandarinku, kolik pecek v ní najdeš, tolikrát se v roce 2017 zamiluješ.

Raku,

kolikrát si v prosinci zapomeneš vyčistit zuby, tak tolikrát v roce 2017 šlápneš do hovínka.

Berane,

až napadne sníh, tak si udělej deset sněhových koulí a zkus se trefit z deseti kroků do sloupu lampy. Kolikrát se trefíš, tolikrát v roce 2017 zažiješ zázrak!

Panno,

kolikrát se dokážeš dotknout jazykem svého zadku, tolikrát v roce 2017 najdeš v Zámečku svůj horoskop.

JINDŘIŠKA
Patrik (15)
DD Hodonín

*Tato holka je moje štěstí,
 nechápu někoho,
 kdo jí může říct, já tě nechci!*

*Kdybych měl u ní šanci,
 neráhám a jsem s ní.
 Proč jsou na ni ostatní tak zlí?
 Neví, co je v ní.*

*Včerejšek mě nejvíc zabil.
 Protože jsem si to u ní pokazil.
 Prosím, odpusť mi.
 Každá chyba, co dělám,
 mě fakt mrzí!*

Helmutova básnička pro Kláru i Tonička

*Říkala mě Oldřiška,
 že viděla Ježíška,
 jak prý o polední pauze
 krade dárky Santa Clause,
 prý jí málem braly mdloby,
 když mu šlohnul i tři soby:*

*Ježíšek má totiž v plánu,
 přijet na Myšinec k ránu
 a dát všechny dárky dětem,
 které opuštěné světem
 kráčí někdy divoce,
 tak ať aspoň mají hezké
 Zámečkovské Vánoce.*

Helmut

Milá Zámečata,

možná to nevíte, ale končící rok 2016 je něčím vzácný. Neměl totiž pouze 365 dní jako běžný rok, ale o jeden den navíc. Říká se tomu přestupný rok a můžeme si jej užít jen jednou za čtyři roky.

Pokud máte pocit, že jste v roce 2016 něco nestihli, máte tento jeden den navíc, abyste to dohnali. Pořádně se zamyslete. Chtěli jste letos něco udělat a nezvládli to? Někomu něco říct, něco si koupit, uklidit, vyřešit, zahodit, někomu zavolat, udělat radost, omluvit se, říct mám tě rád...

Jestli máte pocit, že ano, že roku 2016 něco dlužíte, využijte těch 24 bonusových hodin, abyste svůj dluh splatili. Pokud se vám to povede, nemám strach o to, že vaše letošní Vánoce budou úžasné.

Helmut

DUHOVÝ MOST 2017:

Šumperk & Jeseníky

20. narozeniny Zámečku

**5.-8. 5. 2017
Šumperk**

PROGRAM

**Dlouhé stráně
závod Duhový most
turnaje a soutěže
koncert (vás i hostů)
o5&Radeček**

INSTRUKCE

Ubytování: ZŠ Sluneční Šumperk
Stravování: all inclusive
včetně Duhové "barbecue párty"
Předběžné přihlášky a informace:
vladislav.sobol@zamecek.net
(počet účastníků omezen!)

Pořadatelé:

Partneři:

